



Yeniden • • Millî

MÜCADELE

İSLÂM ÂLEMİNİ

SARAN

TEHLİKE



SİYONİZM

ÜRDÜN'de ki ve İslâm Âleminde ki kanlı kardeş kaygısının
hain tertipçileri kimlerdir?

29 EYLÜL 1970

SAYI: 35



Milletin Sesi

İHANET YARIŞI

Bir milletin yıkılıp muhakkeki ki millî birliğin bozulması, birbirine düşman grupların meydana gelmesi ve bu grupların aralarında çıkan mücadelelerle daha da kolaylaşır.

Düşmanlarına karşı asırlar boyunca bir bütün olarak hareket eden milletimiz hayatîyetini devam ettirmiş ve tarihin mezarlığına gömülme ten kurtulmuştur. Ne var ki birkaç asırdan beri arkası kesilmeyen mağlûbiyetler milletimizi sarsmış; yapılan ihanetler neticesinde milletin ideolojisi gayri resmi hale getirilmiştir. Beynelmilel yahudiîğin ve millet düşmanlarının kesesine kâr temin eden; insan bünyesinin kanuniyetine aykırı, ideolojimizle taban tabana zıt bir kapitalist sistem milletimize zorla tatbik edilmeye çalışılmıştır. Neticede bütün diğer sol sistemler gibi bu sistem de milletimiz üzerinde korkunç bir emperyalizm tesis etmiş ve buhranlarımızın baş mesulü haline gelmiştir.

Bugün milletimiz üzerinde siyasi, iktisadi ve kültürel alanda tam bir hakimiyet kuran beynelmilel yahudiîk içimizden elde ettiği ajanlar ve teşkilâtlarla milletimizi yok oluşturma sürüklemekte dir.

Muharref tevrata göre hareket eden yahudiler milletleri önce parçalamak, sonra da yıkmak ve kendisine köle yapmak için çalışmaktadırlar. Beynelmilel yahudiîğin milletleri yıkım aleti olarak kullandığı komünizmin güdücüsü Rusya memleketimizde de ajanlar ve ajan teşkilâtları elde etmiştir.

Bu teşkilâtlar milletin din, töre, ahlâk ve tarihine namussuzca saldırıyor ve ihanetlerine durmadan devam ediyorlar. Bir kısım öğretmen temsil eden (!) T.Ö.S. Başkanı Fakir Baykurt Peygamberimize -hâşâ- «çöl bedevisi» Kur'an-ı Kerim'e «çöl kanunu» demek suretiyle mübarek dinimiz hakkındaki bütün kinini kusmuş; ağzından döken pis salyalarını millet evlatlarına da

buluşturabilmek için «Cüce Muhammet» isimli bir kitap yazma cüretini göstermiştir.

Bulgaristan Komünist Partisinden para aldığı tesdi edilen fikir ve iman fakiri Fakir Baykurt'un başkanı bulunduğu T.Ö.S., T.İ.P. in yan kolu olarak faaliyet göstermektedir.

Birer iman abidesi olan İmam Hatip Okulları ve Kur'an Kursları hakkında: «Çağdışı bir eğitim yapan, milleti karanlıklara ve geriye sürükleyen İmam-Hatip Okulları ve Kur'an Kursları kapatılmalıdır.» demek suretiyle, T.Ö.S. genel başkan yardımcısı Dursun Akçam da dinimi ze karşı olan husumetini ve kimlere hizmet ettiğini belirtmekten çekinmemiştir.

16 Eylül 1970 tarihinde basına verdiği beyanatında İLK-SEN (İlkokul Öğretmenleri Sendikası) başkanı Kenan Keleş de şöyle demektedir: «Bugün Türkiye'de 52 bin izinsiz Kur'an kursu her türlü denetimden uzak olarak ilkokul çağındaki çocukların beyinlerini tahakküm altında bulundurmaktadır.»

Türkiye'de papaz yetistiren Rubban Okulları varken; ajan yetistiren ve Türk çocuklarına papazların ders verdiği, hristiyanlık propagandasının telkin edildiği Robert Kolej, Galatasaray Lisesi ve birçok azınlık okulları varken; bu milletin alın teri, göz nuru olan Kur'an kursları ve İmam Hatip Okullarının kapatılma isteği nasıl yorumlanabilir? Bu ajanlıktan, millet düşmanlığından başka bir şey değildir.

Bütün millet düşmanlarına şunu hatırlatalım ki milletin katmerlegen kını; kendi evlatlarının başkanlığındaki millî mücadele ile bütün millet düşmanlarını ve adı bezirganlarını boğacak, yok edecektir.

Korksunlar! Ajanlıktan, namussuzluktan vazgeçsinler...

NURİ ERYILDIZ
Işıklar Kasabası Öğretmeni

ESİR TÜRK'ÜN FERYADI

İstiklâl için, seninle ölüme koştum,
Canakkale'de yüz binlere kefen bittim.
Trakya'da nice Yunan kellesi kestim,
Vatan hasretimi dindiremedim,
İntikam hırsımı söndüremedim

Omuzumda mermi çektim cepheye,
Yemedim, lemedim; yedirdim mehmetiğe,
Bovun eğmedim; sırtıma inen nice dipçiğe,
Vatan hasretimi dindiremedim,
İntikam hırsımı söndüremedim.

Sen kurtuldun, beni attın ateşe,
Acımadın esir olan bacılara kardeşe.
Teslim ettin beni. Rus. Yunan gibi kalıeşe,
Vatan hasretimi dindiremedin,
İntikam hırsımı söndüremedin.

Yıkıldı camilerim, yok oldu minarelerim,
Bir cürmde öldürüldü nice dedelerim.
Rueün sen ezan, ben can sesli dinlerim,
Vatan hasretimi dindiremedin,
İntikam hırsımı söndüremedin.

MUSTAFA KANDIRMAZ
Öğretmen - Tarsus

Milletin cıglığı

Şimdi de ülkemiz, pazara dönüü,
Yetmiş iki millet geliyor, Hasan.
Köhne düzen, meyvesini veriyor,
Avrupalı yurdu soyacak, Hasan.

Lozan tavizleri, yetmese gerek,
Tanzimat befası, gitmese gerek,
Asırlık soygunlar, bitmese gerek,
Yurdumuz tek pazar olacak Hasan.

Bir kat daha soyulacak servetim,
Yer yüzünden silinecek devletim,
Yahudiye kul olacak milletim,
Programlar böyle bitecek Hasan.

Ziraatı sanavî boğarak,
Vatanı bir oflak çiftlik yaparak,
Ne varsa mukaddes yakıp vıkarak,
Nafakamı alıp cıllacak Hasan.

Taşı taş üstünde bırakmıyanlar,
Vatanda bizden çok hür olacaklar.
Dışa dönük birde düzen kurarak,
Soyacaklar bizi sovacaklar Hasan.

Bilmem nasıl dayanılır bu zulme,
Nasıl tahammül olur bu iğrenç esarete.
Kör olsun vanmayan bu içli hale.
Kırılın elleri, kırılın Hasan.

Gün geçtikçe anbean yanacak içim,
Yaşamak bin bela, bin illet geçim.
Lort Gürzon piçinin dediği gibi,
Millî varlığımız sönecek Hasan.

Kimi hak alacak kimisi toprak,
Siyasî istiklâl elin olacak,
Bosuna gözleri ıslatıp durmak,
Kurtuluş, çalışmak istiyor Hasan.

FEHMİ ARIKTEKİN

Milliyetçi Kardeşlerim

Mecmuanızı uzun bir zamandan beri takip ediyorum. Her sayısını da büyük bir merakla okuyorum. Elime biraz geç geçecek olsa çok üzülüyorum.

Hemen şunu belirtiyim ki, şimdiye kadar Türkiye'deki sağ ve sol basını elimden geldiği kadar takip ettim.

Ancak şu birkaç aylık mecmuanızdan öğrendiğimin binde birini bile öğrenmiş değilim. Bize bizden saklanan gerçekleri, açlığımızın çıplaklığımızın sebeplerini, Yahudilerin ihanetlerini ve kurtuluş yolumuzu en güzel gösteriyor sunuz. Allah hepinizden razı olsun.

Sayın kardeşlerim bir ihaneti de burardan ben haber vereyim. Bizim kazamız ve köylerimizin halkının hemen hepsi rencberdir. Gece gündüz, yaz kış çalışırız. Ömrümüz kazma kürekle, kara sahanla tarla sürmekle geçer. Yazın sebze, tohum, buğdaydır, bir şevler elde ederiz.

Şehrinizin şehirde değeri yoktur. Pazarda para etmez. Fasulyemiz alınamaz. Satıklarımız çok ucuzdur. Alırken şehirde aldığımız her malı pahalı alıyoruz. Domatesin kilosunu 5 kuruşa satarız. Kursun kalemin tanesini ise 25-50 kuruşa alıyoruz. Böylece elde ettiğimiz malı karnımızı dovuruyoruz.

Aç kalıyoruz. Aç kalınca da ata vadigarı vatanımızı köyümüzü terke mecbur kalıyoruz. Şehirde elin fabrikalarında işçi oluyoruz, ırgat oluyoruz. Kısaca milletin temeli olan biz köylüler yok ediliyoruz. Mesuller ise ne derdimizi soruyorlar, ne de bir çare sunuyorlar.

İstiyorum ki çocuğum şehirde komünistlerin ve diğer düşmanların elinde oyuncak olmasın. Köyüne milletine bağlı kalsın. Köyünde insanca yaşasın. Bunu da siz millî mücadeleciler kardeşlerimizin halledeceğine çare bulacağına bütün kalbimle inanıyorum. Son ümidimiz son sahibimiz sizsiniz. Her zaman yanınızdayız.

Selam eder Allah'tan mücadelenizde muvaffakiyetler dileriz.

ALİ AVCI
Fındıklı Köyü - POZANTI



Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi
MİLLÎ DAVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 35

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-Al Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATİ: 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Ürdün İç Harbinden Alınacak Dersler

Topraklarımıza çok yakın bir bölge üzerinde, Türkiye'nin kaderini de tesir altına alacak hadiseler cereyan etti. Bu hadiselerin tekrar zuhur etme imkânı daima mevcut. Ürdün iç harbinin ilk pratik neticesi İsrail - Arap harbinin ikinci plâna düşmesi, buna mukabil Araplar arasında kardeş kavgasının birinci plânda yer almasıdır. Şimdi İslâm âleminin ve Arap dünyasının bol yardımı ve teşviki ile beslenebilmiş, gizli kurmaylı, Yahudi Liderli El-Fetih, Filistin'de bir numaralı düşman olarak, İsrail yerine Ürdün'ü seçmiş bulunmaktadır.

İsrail'in 1967'de giriştiği saldırı, gaspettiği eski topraklarına onlarca misli yeni toprak ilâve edince, 1948'deki aleni katliam ve tedhiş metoduna başvuramadı. Bilindiği gibi tedhiş metodunun kullanıldığı yerlerden birisi de, işgal edilmiş bölge halkını daha başka bir yere göçe icbar etmektir. Balkanlarda Rumların giriştiği terörün gayesi bu olduğu gibi, 1948'de İsrail'in giriştiği terör de bu maksada yönelmişti. 1967'den itibaren İsraili işgalciler defaatle B.M. ler ve Güvenlik Konseyi tarafından takbih edildiler. Ve Filistin meselesinin İslâm dünyasına gereği şekilde tanıtılması için hummalı bir propaganda faaliyetine girişildi. Bütün dünya milletlerinin ve İslâm âleminin dikkatini üzerinde toplayan bir mesele olduğu için, Filistin hiç olmazsa Türkistan'ın talihsizliğinden kurtulabilmiş oldu. Bugün bütün dünya Filistin'in yahudi müstevliler tarafından gasp edilmiş bir ülke olduğunu kabul ediyor. Buna karşılık meselâ Doğu Türkistan, hâlâ menhus (Sinkiang) adıyla biliniyor. Ve Türkiye (1) hariciyesi ve TRT (1) Doğu Türkistan'a Sinkiang demekte ısrar ediyor. Bilindiği gibi Sinkiang, Çince bir kelimedir. Ve ilhak edilmiş ülkeye mânâsına gelir. Ve Çin müstevlileri, Türkistan'ın müstakıl varlığını unutturmak için bu hâlin kelimeyi dünyaya kabul ettirmeye çalışıyor ve muvaffak da oluyorlar.

Filistin'in yeni işgal edilen bölgelerinde kesif bir Arap ekseriyetinin varlığı, Filistinlilere yeni mücadele yolları ilham etti. Bilindiği gibi işgale uğrayan bir milletin yapacağı ilk iş silâha sarılmaktır. Ve bunun tatbik şekli gerilla harbinden ibarettir. Gerilla harbinin gayesi, düşmanın düzenli ordularını önce yıpratmak, yarmak ve bu safhada bütün millî kuvvetleri düzenli ve katli bir muharebeye hazırlamak için zaman kazanmaktır. Selçuk Sultanı Kılıç Aslan'ın dünya da ilk defa haçlı müstevlilerine karşı tatbik ettiği bu mücadele şekli, daha sonra Rusya, Çin, Fransa ve nihayet Vietnam'da uygulandı. Nasır ve benzeri palavracıların lâftan başka bir iş yapmadığı görülünce yeni liderler bir zaruretti. İşte Ürdün'deki gerillalar, bu zaruretin neticesi ortaya çıktı. Gerçek milliyetçi ve şuurlu mü'minlere düşen vazife, gerilla faaliyetlerinde Arafat'ın veya G. Habbas'ın kuyruğuna takılmak olmayıp, gerilla faaliyetlerinin liderliğini deruhte etmektir. Ve hâlâ da bu vazife en hayati vazifedir. Filistin müslümanları için.

Bir tehlike vaktinde keşfedilirse, bunu izaahın bir faydası vardır. Kağının tekeri kırıldıktan sonra akıl verici çok olacaktır. Tehlikelerle dolu bir dünyada yaşadığımız muhakkaktır. Tehlike bağrımıza dayanmadan, tehlikeyi görmeliyiz.

İslâm âleminin, Arap dünyasının ve Filistin müslümanlarının en büyük hatası düşman ve

dost hakkında kesin bir yanılmaya düşmeleridir. Arap dünyası, tek ve şaşmaz müttefikinin İslâm dünyası ve güçlenen Türkiye olduğunu unutmamalıdır. Gavura kızıp oruç bozma misali, yağmurdan kaçarken doluya yakalanan insanlar gibi, Amerika'dan Rusya'ya seyretmek, basiretli bir politika değildir. Arap milletleri kurtuluşun kendi mazilerinde parıldayan, hayat ışığına dönmek olduğunu unutmamalıdır. Bilmelidirler ki ne Amerika, ne Rusya ve ne de Çin babasının hayrına kimseye el uzatmaz.

Ne Filistin, ne Keşmir, ne Kıbrıs, ne Türkistan meseleleri yabancı hizmet ile çözülecek meseleler değildir. İslâm âlemi sadece dinî bir birlik arzuetmiyor. İslâm âlemi tarihin, coğrafyanın ve ekonominin zarurî olarak yekpareleştiği homojen bir topluluktur. İslâm düşmanları, İslâm âlemini parçalama ve taksim yarışına son vermiş değillerdir. İslâm âleminin hudutsuz zenginliği, Uranyum, Petrol, Kauçuk, Krom, Boraks, Kalay gibi dünyanın en büyük ağır sanayini kurma imkânı veren maddelerin emperyalistleri çıldırtacak mebzuliyeti homojen bir ekonomik ünite olduğunu kesin olarak gösteriyor. Türkistan hâlâ Çin ve Rus müstevlilerin zenginlik kaynağıdır. Ve Arap dünyası ve müslüman Afrika ve güneydoğu Asya İslâm ülkeleri Batı emperyalizminin zenginlik kaynağıdır.

Akıllı bir dış politika ise geçici menfaat pazarlıklarına göre değil, mümkün olduğu kadar az değışen faktörlerin tayin ettiği menfaate göre kurulur. Ne yazık ki Türkiye dış politikası millî menfaatlara göre değil, harici telkinlere göre kurulmuş ve işlemiştir. Fransa, Almanya, Rusya, Çin ve Japonya Ortadoğu'da ve bütün İslâm âleminde ittifaklar teminine uğraşırken, Türkiye dış politikası çok zaman kaybetmiştir. Türkiye dış politikası Arap halkının istiklâli davasında, Avrupalı emperyalistlerin dümen suyundan ayrılmayı akıl etmemiştir. Cezayir'in kurtuluş davasındaki yüz kızartıcı tutumu, İsrail gibi bir çete gürhunu devlet olarak tanıma küçük-lüğünü göstermiş. Rus ve İngiliz servislerinin, Arap âleminde ektiği Türk düşmanı cereyanın körüklenmesine çalışmıştır. Sonra da Kıbrıs davasını, göz göre göre B.M. de kaybetmiştir.

Tarihi gerçek bir defa daha ortaya çıkmış. Basiretsiz millet çoğunluğunun desteğinden mahrum politika iflas etmiştir. Ancak hatanın neresinden dönülürse kârdır. Türkiye dış politikası gerçekten millî hale gelmeli ve Tarihin kendine yüklediği liderlik görevini yerine getirmelidir. Bu politikanın temelleri ise kısaca şunlardan ibarettir.

1. Türkiye İslâm âlemi, Arap dünyası ve esir Türk illeriyle münasebetlerini geliştirmeli, yeniden kurmalıdır.

2. Türkiye dış politikası gerçekten anti emperyalist, anti-sionist ve millî esasa göre yeniden kurulmalıdır.

3. Türkiye esir müslüman Türk illerinin kurtuluş mücadelesinin nazımı olmalıdır.

4. İslâm âleminin davalarına sahip çıkmalıdır.

İşte bu şartlar altında Endonezya'dan Fas'a kadar 750.000.000 müslümanın kalbini kazanacak ve 100.000.000 esir Türk'ün gönlünü fethedecektir. Bu muazzam manevî güç ise Türkiye'yi itibarlı ve sözü dinlenir büyük devlet yapacaktır!

Yeniden Millî Mücadele



Yugoslav Komünizmi Çöküyor Tito'nun Tavizi: Kollektif Başkanlık

Geçtiğimiz hafta içerisinde Yugoslav Devlet Başkanı Mareşal Tito, Zagreb şehrinde yaptığı bir konuşmada «Kollektif Liderlik» ten bahsetmiştir. Ve bir müddet sonra Yugoslavya'da Kollektif Liderliğin uygulanabileceğini söylemiştir. Bu sistemde, altı federe Yugoslav Cumhuriyeti eşit haklarla temsil edilecek, Kollektif Başkanlığın aldığı kararları hükümet uygulayacak, buna karşılık hükümetin görevlerinin bir kısmını, Kollektif Başkanlık yüklenecektir.

Her federe Yugoslav Cumhuriyetinin göndereceği veya Komünist Partisinin bu bölgelerden tesbit ettiği insanlar, Yugoslav Komünist Partisi ile beraber ülkeyi yöneteceklerdir. Federe cumhuriyetlerden iki veya daha fazla temsilci bulunacaktır. Bu arada parlamentoda da bazı değişiklikler olacaktır.

Tito bugün 78 yaşındadır. 25 seneden beri Yugoslavya'yı Komünist bir sistemle idare etmektedir. II. Cihan Harbinde Almanlar ülkeyi işgal edince, arkadaşı ve Komünist Partisi teorisyeni Moşe Piyade ile «Partizanlar»ı kurmuştur. Bu gerilla teşkilatı, çeşitli guruplardan meydana gelen Yugoslav halkının hürriyet hislerini istismar etmiştir. Tito'nun kullandığı sloganlar, halkın isteklerine uygun şekilde tesbit edilmiştir. Meselâ: «Milli Kurtuluş Savaşı» «Bağımsızlık Savaşı» gibi sloganlar 1945 Yugoslavya'sında bol bol kullanılmıştır.

Tito, bilindiği gibi İspanya iç savaşlarında gerilla talimi yapmış ve vetistirilmiştir. Yugoslavya'daki hareketinde kendisiyle beraber, Mihailovic adlı bir insan daha vardır. Fakat Mihailovic komünist olmadığı için daha sonra Tito tarafından tasfiye edilir. 1945 yılında Rusların gavyretleriyle Yugoslavya'da komünist idare kurulur. Tito üç sene, Komünizmi Yugoslavya'ya yerleştirmeye kadar daha doğrusu zulmünü ayakta tutabilecek kudreti edininceye kadar Ruslarla müttefiklerdir. 1948 senesinde Ruslardan ayrılır. Ve güya «Bağımsız Komünist Devlet» olmak ister. Bundan sonra Yugoslavya'da Tito'nun tek başına

hakimiyet ve zulüm devri başlar.

Tito, esas ismi Jozef Brozady olan bir yahudi olup, Partizanları beraberce kurdukları, Komünist Partisi teorisyeni yahudi Moşe Piyade ile birlikte Yugoslav toprakları üzerinde yaşayan milletler üzerinde beynelmil el yahudiliğin temsilciliğini yapmışlardır. Ama bugün yaş yetmiş sekiz olmuş. Tito mezara yaklaşmıştır. Tironun vefatından sonra, Yugoslavya'yı onun gibi idare edebilecek ve vahudiliğin menfaatlarını koruyabilecek insanlar mevcut mudur? İşte bu durum, Tito'yu endişelendirmiş ve Kollektif Başkanlık sistemini düşünmeye yol açmıştır. Bu hususta Tito şöyle konuşmuştur: «Ben ölürsem Yugoslavya'nın çökeceği yabancı ülkelerde çok yazıldı ve sövlendi. Bizde de halefimin seçilmesi konusunda pek çok kombinezonlar hazırlandı. Bu meselenin vahim bir buhrana yol açacağını ben de düşündüm. Yugoslavya'nın bir çoklarının istediği bir buhrana sürüklenmesi ihtimalini önlemek için söz konusu reformu gerçekleştirmemiz gerekmektedir.»

Tito'nun böyle bir reforma ihtiyaç duymasının esas sebeplerinden birisi de Yugoslavya Federatif Komünist Devleti'ni meydana getiren federe cumhuriyetlerin devamlı tepkisiydi. Bugün Yugoslavya'da altı federe cumhuriyet vardır. Bunlar:

- 1 — Sırbistan
- 2 — Hırvatistan
- 3 — Bosna-Hersek
- 4 — Makedonya
- 5 — Sloveya
- 6 — Karadağ

Bütün bunlardan başka Kosova bölgesi de Muhtar Bölge olarak nitelendirilmekte, başında Tito'nun tayin ettiği bir kukla bulunmaktadır. Her federe cumhuriyet, kendi dilini konuşmaktadır. Sırpça, Hırvatça, Bosnakça, Makedonca, Slovenca, Arnavutça kendi bölgelerinde resmi dil olarak kullanılmaktadır.

Yukarıda ismi geçen milletler arasında milliyetçilik akımları hızla gelişmekte

dir. Dış ülkelerde, tıkrılarını aksettiren ve gizlice Yugoslavya'ya sokulan «Hürriyetçi» gazeteler çıkarılmaktadır. Mesela bunlardan ikisi Hırvatlar tarafından çıkarılmaktadır. Hırvatça «Hırvat İskeleti» manasına gelen «Hravtska Gruda» ve Hırvatların ideallerini temsil eden «Hırvat Devleti» manasına gelen «Hravtska Drjava» gazeteleri Almanya'da çıkıp Yugoslavya'ya çeşitli yollardan sokulmaktadır.

Diğer eyaletler de gazete ve diğer yayın organları çıkarmakta, milliyetçi bir akımı geliştirmektedirler.

Yugoslavya'da geniş kitleler halinde Müslüman - Türk toplulukları bulunmasına rağmen Tito, bu kardeşlerimize diğer milletlere olduğu gibi eyalet kurma hakkı dahil vermemiştir. Bütün diğer milletler, kendi dillerini resmen konuşabilmektedir. Halbuki Türkler, Türkçe resmi dil olarak kabul edilmediği için, başka dilleri öğrenmeye mecbur tutulmaktadır. Türkler, Bosna-Hersek, Karadağ'da ve Muhtar Bölge'de bulunduğu halde ya Arnavutça, ya Bosnakça konuşmaya zorlanmaktadır. Böylece bütün diğer milletler kendi kültürlerini az çok korudukları halde, milli kültürümüz bütün iğrenç metotlarla imha edilmektedir.

Tito tarafından açılan medreseler Komünizmi öğretmektedir. Medrese adıyla kurulduğu için, Türklerle sirayet imkanının daha fazla olacağı düşünülmüştür. Oradan yetişen ve tamamen Komünizmin kölesi haline gelen, kendi milletinden kopan insanları Türklerin başına idareci olarak yerleştirmektedir.

Tedrici bir surette Yugoslavya'daki kardeşlerimizin, kendi benliğinden uzaklaştırılmakta ve tüketilmektedir. Bir yandan isyan edenler kesilmekte, idam edilmekte diğer yandan milli değerler tasfiye edilmektedir. Böylece diğer milletlere uygulanmayan iğrenç bir zulüm, yalnız bizim milletimize uygulanmakta ve sanki tarihi bir kin ve intikam hissi tatmin edilmektedir.

Fakat zulmün binası ebedi değildir. İşte isyanlar başlamış ve devam etmektedir. Zulme karşı bu tarihi isyanları kim durduracaktır? Bunun altında Tito gibi, uyguladığı zulüm sistemi de ezilecektir. Milletlerin mücadelesi zalimleri ürkütmemektedir. Tito'nun da korku nöbetleri bunun ifadesidir. Bugün milletlerin isyanıyla can çekişen Rusya gibi, çocuğu mevkinde olan Yugoslav Komünist idaresi de yokoluş demlerini yaşamaktadır.

Tito'nun ister istemez kabullendiği ve zimmen itiraf ettiği mesele budur. Tito korkmaktadır. Ve Tarihi gerçek şudur ki korktuğu başına gelecektir.

Eğitim şurası mesuliyetini hatırlamalıdır

MİLLİ EĞİTİMDE KAYNAK

Bir asırdan beri yabancı menşeli ideolojilerden kuvvet alan Türk Millî Eğitimi'nin millete, yıllardır ne biçim külfetler yüklediği anlaşılar hale geldi. Gayri millî kültürlerin bize tahakkümü bir kaç neslin heba olmasını sağlamıştır. Bugün Türkiye'de bakanlığın yürüttüğü eğitim politikası millî kültürün inkişafı ve bunun genç nesillere aktarılması yolunda değildir.

Eylül ayının 28'i ile 3 Ekim arasında toplanan Millî Eğitim Şurası bakanlığı yıllardır beri yürüttüğü politikayı değiştirmeye çalışmaktadır. Fakat şimdiden haklı olarak çeşitli şaibeleri toplamış olan şura'nın iyi bir neticeye ulaşacağı çok şüpheli görülmektedir. Zira İmam - Hatipler mevzuunda lise ve orta okulların din dersleri mevzuunda beslenen art niyetler pek de hayra işaret değil. Herhalde Prof. Orhan Oğuz kendi meslek arkadaşı masonların yedeğinde yürüme gerektir. Bakan Oğuz Şura'ya getireceği teklifleri hazırlamadan önce üniversitelerin görüşüne müracaat etmişti. Ankara Üniversitesi'nin, İmam Hatip okullarının tekâmülünü istikbalde Türkiye için en büyük tehlike sayması, bakanlığı da iyice ürktümüşe benziyor. Mason profesörler ve bazı materyalist kültürün kölesi eğitimciler'in, milletin kendi alimleriyle inşa ettiği bu okullara buğzu ve kinli değildir. Rahmetli Tevfik İleri zamanından beri bu böyledir.

MESEK OKULLARI ve İMAM - HATİPLER

Fakat Millî Eğitim Şurası'na getirilen teklife bakıldığında büyük bir oyun göze çarpıyor. O da şu: bütün meslek okullarının ilk devresi kapatılacak. Bu umumî bir hüküm gibi gözüküyor. Ama değil. Zira Türkiye'de birçok meslek okulunun ilk devresi zaten kapatılmış durumdadır. Erkek Sanat Okulları, Kız Sanat Okulları, Ticaret Liseleri, Orman Tekniker Okulları, Assubay Okulları v.s. hepsinin ilk devresi yıllardır kapalıdır. Geriye kala kala ilköğretim okulları ile İmam - Hatip okulları kalıyor. Öğretmen okullarının da altı yıllık olanları o kadar fazla değildir. Yeni açılanlarıyla beraber 87'ye ulaşan ilköğretmen okullarının elliden fazlası orta okullar üzerine açılmış vaziyettedir. İmam - Hatip okullarına gelince, bunlara birer «meslek okulu» nazarıyla bakılması hata değil, kasıttır. Bu okullar aç doyanan yerli olmaktan ziyade milletin kendine dönüşünü sağlayacak nesilleri yetiştiren iman ocağıdır İmam - Hatip ve Yüksek İslâm Enstitülerinde Anadolu'dan gelen tertemiz millet evlatlarının kendi dinlerini bihakkin tetkik etmelerine mani olmak için programları lüzumsuz derslerle şişirilmiştir. Bu işte bir kasıt olduğu gayet açıktır. C.H.P. İbrahim Öktem'in kararlarıyla bu okulları zaten acı bir hale getirmeye çalışmış ve ilk devresinden sonra diploma vermemeye başlamıştı. Bu da okula ilgiyi kesmek içindi. Fakat okullara milletin rağbeti gene de azalmadı ve o nisbette arttı.

İMAM - HATİPLİLER ÜNİVERSİTEYE GİREMEYECEK

Şimdi hazırlanan ve Maarif Şurası'nın, hakkındaki düşünceleri daha bir karar haline getirmemiş İmam - Hatiplere üniversiteye girme imkânı da verilmemek isteniyor. Her lise seviyesindeki meslek okuluna lise adı verildiği halde İmam Hatipler'den lise diye bahsedilmiyor.

Eğer bu karar bu iktidar ve onun maarif bakanlığı tarafından kabul edilirse C.H.P.'den daha büyük bir suikasti tezgâhlanmış olacaktır.

MİLLİ EĞİTİM ŞURASI NEDİR

Millî Eğitim Şurası velev ki bakanın ve mason profesörlerin arzuları istikametinde karara varsın. Bunun hiçbir hukukî, idarî değeri olmaz. Zira Millî Eğitim Şuraları bakanlığın kendi tesbit ettiği zümrelerden meydana gelir. Bu da Yüksek Öğretim kurumlarından, bakanlık merkez ve taşra teşkilâtından, ilk ve orta öğretim

kurumlarından, öğretmen teşekküllerinden ve çeşitli eğitim ve kültür kurumlarından katılacak 128 kişiden meydana gelecektir. Bu sayı itibarı bir rakamdır bakanlığın tesbitlerine göre değişebilir. Ve Millî Eğitim Şuraları istişari bir toplantı olup millî eğitimin çeşitli meseleleri enine boyuna tartışılır. Bakanlık varılan kararlarından istifade eder.

ŞÜRALAR ve ADALET PARTİSİ

Şura 1962 yılından beri ilk defa toplanmaktadır. O yıldan beri ihtilâl sonu'nun kızgın Halk Partisi, maarifin hedefini tamamen sola açık bırakmıştı. Bu menfi gidişin önüne Adalet Partisi'nin Maarif Bakanları da geçme niyetinde olmadılar. Cihat Bilgehan, Orhan Dengiz, İlhami Ertem ve Nihayet İmam - Hatip katilliklerine hazırlanan Orhan Oğuz. Millî Eğitim Şurası eski «Maarif Vekaleti Merkez Teşkilatı ve Vezifeleri» adlı kanuna göre her üç senede bir toplanması icab ediyorken sekiz senedir toplanmamıştır. Eğitimimizin millî olmaktan çok uzaklaştığı, materyalist bir havaya büründüğü bu zamanda Millî Eğitim Bakanlığı olarak neler yapılamaz ki? Gayri millî kültürlerin alıp yürüdüğü şu zamanda gerçek mücadele bayrağını açan her bakan milletin sinesinde yatar.

Bundan sonra şura toplantıları her sene yapılacaktır. Her şura toplantısında Millî Eğitimimizin bir meselesi görüşülecektir. Bu seneki mevzu «Orta öğretim sistemimizin kuruluşu ve yüksek öğretime geçişin yeniden düzenlenmesi» hususudur. Bu hususta bakanlığın hazırladığı tasarı, liyakati esas alıyor ve orta öğretimde ihtisaslaşmayı sağlıyor. İkinci bir husus, üniversiteye hücumu önleme gayreti seziliyor. Olgunluk imtihanları bunun için yenilenmiş olsa gerek.

TÜRK MİLLİ EĞİTİMİNDE HEDEF

Bütün bunlar bir yana, peki eğitimin hedefi ne olacaktır? Verilecek cevap eğitimcilerimize göre hazır: «öğrenciyi hayata hazırlamak.» O zaman Fransa'daki, Amerika'daki, Rusya ve Çin'deki eğitimle bizim eğitim hedeflerimiz arasında fark ne ile izah edilecektir? Bu mesele yıllardır beri gizlemeye çalışılır. Milyonlarca Anadolu evladı yabancı kültürlerin, yabancı adet ve ananelerin girdabı içinde heba olur gider



Türkiye'nin eğitim meselesi ancak, eğitimin millileşmesi ve ilmlileşmesiyle halledilebilir. Milletin Eğitim Şurasından ve eğitim buhranımızın sorumlusu Orhan Oğuz'dan beklediği bu tarihi vazifenin gerçekleştirilmesidir.

Dışa dayalı, gayri millî bir eğitim bizi, nesillerimizi içinden çökertir. Büyük bir aşağılık duygusu alır yürür.

Öyleyse esas yapacağımız şey eğitimin hedefinin iyi tayin edilmesi icab ediyor. Bu hedef her şeyden evvel milleti, milletin değerlerini ve milletini düşmanlarını bilme olmalıdır. Düşmanını bilmeyen nesiller hayatlarının gayesini kaybederler. Hayatlarının gayesini yitirmiş kalabalıklarda millet olma vasıfları kalmaz. Onun içindir ki eğitimi, materyalist tesirlerden ve evrensellik iddiasıyla ortaya çıkarılan kozmopolitlik istilasından kurtarmak gerekir.

EĞİTİMİN ÇAĞDAŞLAŞMASI

İçinde bulunduğumuz zamanın muhakkak ki eğitim üzerinde tesiri olacaktır. Zaman çeşitli ihtiyaçları kendisiyle beraber taşır. Maddî yaşayışımızda tekniğin tekâmülüyle değişiklikler olabilir. Daha açıkçası, imkânlarımızın temininde rahatlık ve kolaylık elde edilebilir. Bütün bunlar eğitim dâvasında şekilde kalan, muhtevaya inmece cesaret dahl edemeyen değişikliklerdir.

Ama, şu «eğitimin çağdaşlaşması» sakızı hangi maksat için kullanılır? Ne kastedilir? Hiç düşünmüyor muyuz?

Bütün dünyada «eğitimde çağdaşlık» hedefi ile eğitimin millî olma vasıfları gözlerden siliniyor. Halbuki eğitim, öğretimin açık olarak farkındır. Ve ondan farklı millî oluşuydur. Öğretimin şekil olarak denenmiş, netice vermiş usulleri elde edilmiştir. Modern psikolojinin insan ruhunu daha iyi kavrayabilmesi, öğretim usullerinde kolaylık sağlamıştır. Öyleyse bu imkândan istifade edilebilir. Ama şuna bakın ki bunu bize büyük bir oyunla eğitim sahasında yapıyorlar. Esasında eğitim; terbiye gibi, ahlak ve örf gibi millîdir. İdeolojik yapımızı teşekkül ettirmiş değerlerin genç nesillere usulüne uygun şekilde aktarılması Türk millî eğitiminin hedefi olmalıdır.

Çağımızda eğitime hedef olarak, ekonominin sahada insandan mümkün olduğu kadar istifade hususu gösterilmiştir. Bu, insana eşya nazarıyla bakılması demektir. İnsan varlığını eksik teşhisten doğan bu görüşler, bütün milletlerin ığfal edilmesini sağlamıştır. Bütün orta-doğu, uzak-doğu ve Afrika ülkelerinde eğitimin «Ekonomik insan» yetiştirme şeklinde anlaşılması, bu ülke insanlarının kendi kendilerini inkâr etmelerini sağlamıştır.

«Eğitimin Çağdaşlaşması» muamması altında gizlenen arzu ve elde edilmek istenen netice budur. Bu ise beynelmilel yahudiliğin milletler zincirini kırma hedeflerinin gerçekleşmesidir. Millî Eğitimimizde bir asırdır çağa uyma, asrılık ve zamanın ihtiyaçlarına uyma gibi sloganlar düşman kültürlerin sığınağı olmuştur.

8. Millî Eğitim Şurasına iştirak edecek delegeler, bilhassa milliyetçi profesörler ve hocalar yukardaki hususları mutlaka anlatmalıdırlar. Bu hususlara bakalım şurada hangi delegeler temas edecek?

YEDİNCİ EĞİTİM ŞURASI.

1962 yılında toplanmış 7. Millî Eğitim Şurasında tamamen solcu bir düşünce hâkim olmuştu. Eğitimimiz muhteva itibarıyla iyice materyalistleştirilmişti. Hasan Ali Yücellerin açtığı Köy Enstitüleri, ve maarif yayınları arasında nesredilen dünya klâsikleri maarif dâvâsının millete faydalı olmaktan ziyade, bir takım düşüncelerin ısrarla kabul ettirilmesi yolunu seçtiğini ortaya koyar. Bunun önüne geçmek, eğitimi esas rayı üzerine oturtmak gerekir.

8. Millî Eğitim Şurası hepimizin bildiği gibi eğitimin muhtevası yönüne bir müdahaleden ziyade sınıf geçme, not verme, ihtisasa ayırma gibi şekli hususlarda kalacaktır. Fakat İmam Hatipler dâvası bunların arasına, kimsenin farkına varmayacağı zannıyla sokulmuş çok mühim bir meseledir. İkinci beş yıllık kalkınma planında (1968 - 1972) bu okullar hakkında açık, seçik hüküm vardır. Meselâ bakın ne deniliyor:

«Köy Ebe Okulları ile İmam Hatip Okullarının ilk devreleri dışında ortaokul seviyesindeki bütün mesleki okullar genel ortaokul durumuna getirilecek ve bu amaçla 1968 - 1969 ders yılında (Devamı 14. Sayfada)

ÜRDÜN'DEKİ KANLI KARDEŞ KAVGASI VE İSLAM ALEMİNİ SARAN TEHLİKESİ

16 Eylül günü başlayan ve 25 Eylül günü, geçici olarak duran kavga, Ürdün'ü harabeye çevirdi. En iyimser tahminlere göre, ölü sayısı 10.000 insan... Yıkılan evler yanan mukaddes yerler, yakınlarını kaybeden muzdarip insanlar, bu acı tabloyu bir kat daha artırıyor. Dokuz gün boyunca Ürdün'ü kasıp kavuran ve bütün dünyayı meşgul eden bu iç harp neden patlak verdi? Mesulleri kimlerdir Harp yeniden başlayabilir mi? Hâdiseler nasıl bir seyir takip edebilir? Amerika ve Rusya'nın müdahale imkânı nedir? Ortadoğu'yu saran yangın Türkiye'yi ne nisbette tesiri altına alır? Bunlar Türkiye'de Ürdün hadiselerini takip eden bütün insanların zihnini tırmalayan sorulardır.

ÜRDÜN İÇ SAVASININ GÖRÜNEN YÜZÜNE KISA BİR BAKIŞ

Temmuz ve Ağustos aylarında zaman zaman parlayan iç savaş, 15 Eylül günü yeniden başlayordu. İsrail'in gaspettiği topraklarını kurtarmak amacı ile kurulmuş gerilla birlikleri ile, İsrail tarafından bir kısım toprağı zaptedilmiş Ürdün Krallığı ordusu arasında çarpışmalar yeniden alevleniyordu. 20 Eylülde Suriye birliklerinin Ürdün'e girişi, meseleyi daha tehlikeli bir mecraya sürükledi. Sözde Arap liderleri toplanmaya ve harbi durdurmaya çalıştılar. Suriye devlet başkanı ve Sudan devlet reisi kavga etti. Kahire'de toplanan konferansı, Suriye, Fas ve Cezayir tanımadı. Arafat konferansın kendilerini temsil edemeyeceğini belirtti. Ürdün birlikleri gerillacıları yavaş yavaş tasfiye ediyor. Nihayet 25 Eylül günü, Sudan başkanı Numeyri'nin aracılığı ile Ürdün Kralı ile Ürdün'de üslenmiş gerillalar arasında ateş-kes anlaşmasının kabulü...

İç harbin bilinen seyri kısaca bundan ibarettir.

ÜRDÜN İÇ SAVASININ GERÇEK YÜZÜ NEDİR?

Ürdün iç savaşı, Ortadoğuda ve islâm âleminde son derece mühim değişiklikler meydana getirecek bir hadisedir. Bu andan itibaren İsrail-Arap ihtilâfı ikinci plâna düşecek ve asıl kavga Araplar arasında bir ilerici-gerici harbi halinde uzun bir müddet devam edecektir. Böylece 9 gün devam eden, en son silâhlı çarpışma ile Ortadoğuda mücadele hedefleri değişmiş olmaktadır. Yani Arap gerillaları için birinci düşman, gerici (!) Arap rejimlerinden ibaret olacaktır. Gasıp, hırsız ve canî İsrail ise silâhlanması için gerekli zamanı bulacak, ve son derece müsait şartlar altında, muhtemel bir harbe hazırlanmış olacaktır.

Ancak, İsrail'in gasp ettiği Filistin topraklarını kurtarmak için kurulmuş gerillaların, Ürdün kraliyet ordusu ile çarpışması ve İsrail'in ilk harp hedefi olmaktan kurtulması bir tesadüf müdür?

İSRAİL - ARAP HARBİNİ, ARAPLAR ARASI KARDEŞ HARBİ HALİNE KİMLER GETİRDİ?

Bilindiği gibi her hadiseyi meydana getiren sebepler vardır. Filistin ve Ürdün'de kopan kanlı kardeş kavgasının sebep-

lerini gün ışığına çıkarmazsak ne hâdisenin manasını kavrayabiliriz, ne de gelişmesinin nasıl olacağını bilebiliriz.

FİLİSTİN VE YAHUDİLER

Filistin batıda Akdeniz, doğuda Ürdün, kuzeyi Suriye ve Lübnan, güneyi ise Akabe körfezi ve Sina çölü ile çevrilidir. Filistin ilk çağlarda takriben M.Ö. 2000 yıllarında Kenanilerin yurdu idi. Kenanilerden başka Girit ve diğer Ege adalarından gelmiş kabileler ve Filistiyalı'lar da burada oturmakta idiler. M.Ö. 1200 yıllarında, Yahudiler ilk defa Filistinde görülmeye başlar. Bu yahudilerin bir müddet sonra Filistini istilası ile sonuçlandı. Ancak kısa bir müddet içinde yahudiler parçalandılar, önce Asur ve sonra Babililere esir oldular. Nihayet Roma, Filistin'i işgal ederek yahudileri Filistin'den kovdu.

SİYONİZMİN DOĞUŞU

Bu koğuluştan itibaren yahudilik için İsrail'e dönmek hedefi, nesillerden nesillere, bir sır olarak intikâl etti. «Her yahudi», Mukaddes Kudüs seni unutursam iki elim kurusun» diye yemin etmeyi adet edindi. Kudüs'e dönmek, Filistin'i eski Yahudi ülkesi haline getirmek, bütün dünyanın efendisi olmayı ümit etmek fikri; Ya-

hudiliği ayakta tuttu. Bu fikirler Tevratta en sarîh şekilde ifade edilmişti.

«Yerlerinden edilip yayıldıkları dünya memleketlerinde yahudiler, bir gün yurda avdet ve orada siyasi hürriyeti yeniden ihya ümit ve inanını daima kalblerinde vassattılar. Tarihe ve geleneğe bu ateşin bağı ile bağlı olan her kuşağın yahudisi kadim ana yurda dönmek ve orada kök salmak için didindi...» (1) (İsrail'in İstiklâl Beyannamesinden).

«O gün Rab Abramla ahdedip dedi: Mısır ırmağından (NİL) büyük ırmağa (Fİ RAT'a) kadar, bu diyarı senin zürriyetine verdim.» (Tevrat Tekvir Kitabı. Bab: 15/18).

Yahudiler bir gün Kudüs'e dönecekler Kudüs insanlığın Kâbesi olacak ve yahudiler milletlere hükmedecekler. İşte bu kanlı ve iğrenç ümit her yahudinin kafasında tomurcuklandı. Hahamlar uydurma Talmudları ile bu iğrenç fesat idealini beslediler. Ve yahudilik bu menhus hedef uğruna yahudi olmayan milletlerin kültürlerini tahribe ve telvise, servetlerini soymaya, politikalarını sülük gibi emmeye çalıştılar. 2000 senelik dünya tarihi bu hain gü-



İlk İsrail Başbakanı Ben Guryon 14 Mayıs 1948 de İsrail'in istiklâlini şöyle ilân ediyordu: «Millî konsey üyeleri ve İsrail yurdundaki Yahudi halkın ve sionist hareketin mümessilleri olan bizler Filistin'de İngiliz mandasının son gününde toplanmış bulunuyoruz. Tabii ve tarihi hakkımıza ve Birleşmiş Milletlerin kararına müsteniden İsrail yurdunda bir yahudi devletinin kuruluşunu ilân ederiz.»

İşte yahudilik ikibin yıllık hayalini bu sözlerle gerçekleştiriyordu.

cün 1789 da katli bir emperyalizm tesis ettiğini, 1830, 1848, 1905 ve 1917 ihtilalleri ve 1878 Rus, 1912 Balkan, 1914 I. ve 1939 İkinci Cihan Harpleriyle korkunç bir cihan hakimiyeti kurduklarını gösterir.

Bugün Amerika, Rusya, Çin, İngiltere ve Fransa'nın borsaları, bankaları ve devletleri yahudi kontrolü altındadır. İsrail ise yahudiliğin iğrenç hakimiyetinin peydahladığı bir semboldür. Yani İsrail, dünya sionizminin güç ve himayesiyle yayan ve sembolik değeri olan bir varlıktır.

Mevcut İsrail nüfusunun en azından 6 katı yahudinin dünyaya serptiği ve bunların son derece kârlı işler peşinde koştukları hatırlanırsa, İsrail'in kıymetli anlaşılır. Dünya yahudiliği olmadıkça, İsrail manasızdır. Ve İsrail Dünya yahudiliğinin 2000 senelik fasıladan sonra kurabildiği ilk devlettir.

Araplar namına konuşan bazı liderler meselâ Arafat veya Nasır, sionizmle İsrail Devletini daima bir tutar görünüyorlar. Nasır 13 Nisan 1970 de gazetelerde yer alan beyanatında «Amerika Sionizmi Kullanıyor» demişti. Arap âleminin ve İslâm âleminin bu kadar ahamak ve cahil adamlar elinde kalması gerçekten şaşırtıcı ve üzücü bir durumdur. Amerika mali ve siyasi kuvvetleri üzerinde yapılacak en sathî tetkik bile, Amerikan politikasına kimlerin tesir ettiğini göstermeye yeter.

Düşman bilinmedikçe harp kazanılmaz, sözü Arap dünyasının, küçük bir İsrail ile başa çıkamayışında doğruluğunu bir kere daha tasdik ettirmiştir. Bu sözün doğruluğu ayrıca, Ürdün iç harbinde de defalarca ispatlanmış oldu.

HUZUR İÇİNDEKİ ÜRDÜN VE FİLİSTİN

Yahudilerin dünyaya dağılmalarından sonra, Filistin İslâm hakimiyetinin gölgesinde en huzurlu devrini yaşadı. Emevi Abbasi, Selçuklu ve Osmanlı devletleri sıra ile Filistine hakim oldular. Osmanlı devletin beynelmîlî yahudi politikasının köruklediği haçlı saldırıları ile yıkılmaya yüz tutması, Yahudilerin Filistin'e dönme arzusunu şiddetlendirdi. Ve beynelmîlî yahudilik, Filistin'de bir İsrail devleti kurmayı pratik hedefi haline getirdi. 1897 de Basel şehrinde toplanan Yahudi kongresi, Osmanlı İmparatorluğu topraklarının paylaşılmasını derpiş eden tebliğleriyle,

● Yahudilerin Filistin'i ele geçirmeleri için muntazam ilmi bir yol takip edilmes,

● Devrin hükümetleriyle temasa geçilerek, yahudi davasına destek olmaları sağlanması.» karar altına alınıyordu.

Bu kararlar, pek çok yahudi liderini aynı mevzuda söz söylemeye sevketti. Nitekim: «Yahudilerin tam, katli ve muzafferrane arzı mevuda (Filistin'e) avdeti Rusya'nın yıkılmasından sonra husul bulacaktır. Bu mühim değişmeyi, yaklaşan büyük harpten bekleyebiliriz. Sunu da unutmana lıdır ki, bunun en büyük neticesi şu olacaktır. Türklerin imparatorluğu parçalanacak ve o vakit İngiltere Filistin'de bizden başkalarının (gayri yahudilerin) yaşamasına müsaade etmeyecektir.» (2)

Nihayet 2 Kasım 1917 de İngiltere meshur Lord Belfour deklarasyonunu yayınladı. Lord Belfour şöyle diyordu: «Kral hazretlerinin hükümeti Filistin'de yahudilere millî bir vatan tesisine muhakkak nazariyle bakıyor. Bu gayenin tahakkukunu...

Ve Mısırlıları, Mısırlılara karşı ayaklandıracacağım. Ve herkes kardeşine karşı ve komşusuna karşı, şehir şehire karşı ve ülke ülkeye karşı cenk edecek. Ve Mısır'ın ruhu içinde kalmayacak. Onun ögüdünü basacağım. Ve putlara ve büyücülere ve cinçilere danışacaklar. Ve Mısırlıları sert bir efendi eline vereceğim. (Tevrat, İsa'ya Kitabı, Bab: 19/2)

Ogün Mısırlılar kadın gibi korkacaklar, ve ordular rabbinin üzerlerine saldırdı elinin sallanmasından titreyip yılacaklar. Ve Yahudi diyarı, Mısır için dehşet olacak. (Tevrat, İsa'ya Kitabı, Bab: 19/16)



Başındaki satılık idareciler yüzünden param parça olmuş İslâm milletleri, bugün de bir iç harbe sürüklenerek yahudiliğin oyununa gelmiştir.

Resimde kapısındaki köpeğinden, karısına varıncaya kadar bir İngiliz ajanı olan ve temsil ettiği milletle kan rabatası dışındahiç bir alâkası bulunmayan Kral Hüseyin görülmektedir.

kuku için büyük bir potansiyel harcayacaktır.» (3)

LORD BELFOUR DEKLARASYONUN. DAN SONRA FİLİSTİN

Osmanlı imparatorluğu, misli görülmemiş ihanetlerle yıkılırken, imparatorluğun toprakları da hain düşman cizmeleri altında inliyordu. Bu arada Filistin'de İngilizlere düşmüştü. İngilizler vaadlerini tuttular ve Filistin'e yahudi muhacirlerini celbettirler. Yavaş yavaş yahudiler Filistin'i istilâya başladılar. 1919 da Filistin'deki Araplar, yahudilerden 16 defa daha çoktular. Bu miktar 1947 de 8 misline düştü.

1936 daki Arap direnişi netice vermedi. Ancak patlayan II. Cihan Harbi, İngiltereyi arapların desteğine muhtaç hale getirmişti. Filistine istiklâl vereceğini bildirerek Arap desteğini temin etti. Ancak sözünde durmak yerine eski projesine dönerek Filistini taksim etti. 14 Mayıs. 1948'de Filistin, İsrail ve Ürdün olarak ikiye taksim edilmiş bulunuyordu.

İSRAİL - ARAP HARPLERİ

Bu durum karşısında Arap devletleri İsrail'e harp ilân ettiler. Ancak şeflerinin ehliyetizliği içlerine kadar sızmış yahudi ajanlarının ihaneti, İsraili Amerika ve Rusya'nın birlikte destekleyişi karşısında Arap kuvvetleri mağlup oldular.

1967 de Nasırın ön ayak olduğu harpte tam bir fiyasko ile bitti. Koskoca bölgeleri, şehirleri düşmana teslim eden generaller, valiler, yahudi dilberleri ile dans ederek va kit geçiren subaylar. Mağlubiyeti hazırladı. Nasır ve hempaları, Dürzi subayların eliyle müslüman halk üzerinde kanlı bir diktatörlük kuruyor. Ve İslama bağlı bütün müslümanlar Mısır hapishanelerini dolduruyordu. Dahili vaziyeti böyle bir acz gösteren millet ve devlet nasıl harp eder? Sadece halka karşı işleyen silâhlar, düşmanlar kar

şısında muma dönüyordu. Mesele bu noktaya gelince şu suali sormak gerekir?

ARAP ÂLEMİNİ KİMLER YÖNETİYOR?

Bu sualın kesin cevabı şudur. Arap âlemini ne müslüman liderler yönetiyor, ne de müsnet milliyetçi Araplar yönetiyor. Fas'tan, Irak'a kadar bütün İslâm âlemi ya komünizme dönük cahil, muhteris ve kukla liderin sert yönetimindedir. Nasır, Kaddafi, Bumedjen gibi... Ya, Kral Hüseyin, Habib Burgiba v.s. gibi Avrupa şakşakçısıdır. Ve baştan aşağı bütün Arap âleminin liderleri İslâm dünyasının meselelerinden habersiz, dertlerinden uzak, düşmanını bilmez ve dostunu tanımaz bir körlük içindedir. Hele bazıları sallanan tahtlarına, İngiliz'in kahpe siyasetine inarak Osmanlı devletine ihanetin karşılığı olarak oturmuştur. Hülasa müslüman Arap halkının, serbest iradesi ile tabi olduğu liderler yerine, mevkiini zor, şiddet ve emperyalizmin destliğine borçlu liderler Arap âleminin başına belâ kesilmişlerdir. Müslüman Arap halkının yapacağı ilk iş bu kukla lider bozuntularını alaşağı etmek. İslâma giden millî bağımsızlıklarını tam manasıyla kazanmaktan ibarettir.

Gerçekte bugün Arap halkının başına üşüşen liderlerden pek çoğu sahte antisyonizm şampiyonluğu yaparak iktidara geldi. Ve kısa zamanda İslâm düşmanı, millet ve vatan haini olduğunu ortaya serdi. İşte Nasır..., İşte Kaddafi... v.s.

Beynelmîlî sionizm ve emrindeki emperyalizm, Arap âlemindeki bu kukla liderleri, daima hakiki liderlere tercih edecektir. Ve sahte antisyonizmlerine de tebessüm edecektir. Zira bütün müslüman Arap halkının mutlak itimadını kazanmış, gerçek müslüman, müsnet şekilde milliyetçi, dünya politikasını bilen bir lider kadrosu karşısında değil İsrail, dünyanın durması kabil değildir.

GERİLLACILARA GELİNCE

Gerilla harekâtı bu haliyle,

Müslüman Filistin halkının ümidini sömürmekten ve gerillaların gövdesini teşkil eden müslüman gençleri istismar etmekten başka hiç bir işe yaramayacaktır. Arap milliyetçiliğinin babası Mason locala

(Devamı 14. Sahifede)

Millî Karar ve kanla imzalan

19/Eylül/1970 günü bütün Konyalıların heyecanı son haddine ulaşmıştı. Millet asırlardan ve senelerden beri harekete uğrayan yüce dine, darbelenen ahlakına, hor görülen imanına, hain ellerin yeni komplolar tertiplendiğine gahit oluyordu. Mason — Komünist işbirliği neticesinde milletin iman yuvaları olan İmam-Hatip okulları ve Kur'an kursları kapatılmak isteniyordu. Her devirde olduğu gibi millet imanına kasteden bu hain elleri kırmaya kararlı idi. Bu meyanda milleti madden ve manen Avrupaya peşkeş çekmek için ortaya atılan «Ortak Pazar» esaret antlaşmasını lanetlemek ve millet imanına uzanan hain elleri kırmak için; Milletin kurtuluş ümidi olan Mücadele Birliğinin rehberliğinde, Milliyetçiler Derneği Konya Şubesi, Konya Milliyetçi Yüksek Tahsil Gençliği tarafından Konyada milliyetçi teşekküllerin davet edildiği «Millî Karar Yürüyüş ve Mitingi» tertiplenmişti.

Mitingten bir kaç gün önce, milletin ızdırabını ta derinden hisseden ve milletin yok oluşa giden yıkılışına mani olmak için fedakar genç mücadeleci sokakları afişlerle donatmışlar, duvarlar milletin buhrandan kurtuluş yolunu ve hedefini gösteren sloganlarla süslenmişlerdi. Sabah evinden çalışma yerine giden Konyalılar sokaklarda afişleri görüp heyecanla okuyorlar ve gözlerini duvarlardaki yazılara dikeyyorlardı. En fazla dikkat çeken: «Mücadelemizin Esasları; 1-Anti-Siyonist 2-Anti-komünist 3-Anti-Kapitalist 4-Millî değerlere bağlı 5- İslâma saygılı olmaktır.» «Yaşasın Millî Devlet», «Yaşasın Millî Cephe ardeşliği» «Bütün Milliyetçiler Birleşiniz», «Yaşasın Yeniden Millî Mücadele», «İmam Hatipler Değil Papaz Mektepleri Kapansın» sloganları vardı.

Konyanın duvarlarını süsleyen bu sloganlar milletin heyecanını son derece yükseltmişti. Millet bu heyecanla 19/Eylül'de yapılacak muhteşem Millî Karar mitingini bekliyordu. Ve nihayet Bütün Konya'lıların dört gözle beklediği gün gelmişti.

19/Eylül/1970 günü, milyonlarca şehidin, kanıyla yoğurduğu son hür ve müstakil kelimemiz

Anadolunun her köşesinden gelen millî mücadeleci Konya sokaklarını dolduruyorlar. Ankara'dan, Adana'dan, Afyon'dan, Burdur'dan, Antep'ten, Sivas'tan, Bitlis'den, İstanbul'dan, Adapazarı'ndan gelen Mücadeleciler birbirlerine sarılıp, kaynaşıyorlardı. Bu heyecanlı sahne göz yaşları arasında millete ümit ve itimat telkin ediyordu. Kazalardan, Köylerden, otobüslerle gelen; Konya'da dükkanını kapatıp, milletin iman yürüyüşüne katılmak için yürüyüşün başlayacağı meydanı dolduran halk, Milletin kurtuluşu için anadan, babadan, yardan geçen, dünya zevkünden feragat eden, fedâkar mücadeleci evlatlarını görünce; yıkılmıyacağını, yok olmayacağını, dünya durdukça yaşayacağını bir kat daha anlamış bulunuyordu.

Nihayet yürüyüş saati geldi. Gür sesli bir mücadeleci, yürüyüş kolları vazife başına dedik. En sonra yürüyüş disiplinli bir şekilde tanzim edildi.

Yürüyüş saat 15.00 sularında halkın korkunç tezahüratı ile ve bizzat iştiraki ile Mücadele Birliği önünden başlamıştı.

En önde milyonlarca şehidin kanının sembolü ayyıldızlı bayrak, bunun arkasında kitaplı yumruklu Mücadele Birliği amblemi yer alıyordu. Bunu, asırlardır milletimize şan, şeref ve zafer bahşeden Yüce Allah'ın bizimle beraber olduğunu ifade eden «Allah Bizimledir» bez afişini taşıyan gurup takip ediyordu.

Bunun arkasını, Milletimizin tarihini zirveye ulaştıran ve ebediyyen değişmeyecek olan : «İslâm Kalmak Milletin Tarihi karardır, değiştirilemez» bezini taşıyan gurup takip ediyordu. Bunları müteakip Mücadele Birliği İstanbul Sancağı, Mücadele Birliği Afyon Sancağı, Ankaralı Mücadeleciler, Adanalı Mücadeleciler, Antep'li Mücadeleciler, Burdur Milliyetçi Kültür Birliği ve Mitinge iştirak eden çeşitli Milliyetçi Teşekküllerin isimlerini havlı bezlerini taşıyan yürüyüş kolları takip ediyordu. Bunlardan başka şu pankartlar ve bez afişler göze çarpıyordu: «Sancaklar Düşmeyecek, Kur'an Eğitime Çağ dışı diyen ajandır, İmam - Hatip Canımız feda Olsun

Kanımız, İman Yuvaları Kapatılmaz, Ortak Pazar bir kölelik zinciridir, Amerika - Rusya Yahudiye Kukla, Türkistanda Kan var Ateş Var...»

Kortej Selimiye Camine doğru ilerliyor, halk yol boyunca yürüyüşe iştirak ediyor İmanına kasteden düşmanlarına karşı hınçla sağ yumruklarını havaya kaldırarak sloganları, semaları inletircesine haykırıyordu: «İmam Hatip Kapanmaz, Kur'an Kursu kapanmaz, Ortak Pazar millete mezar, Mason locası Ajan yuvası. «avazeleri her yer kaplıyordu.

Yürüyüş boyunca gözleri yaşlı, Elleri bastonlu ak sakallı dedeler, Gaziler millî mücadelenin heyecanı ile yürüyüşe katılıyorlar ve halkıda imanını ilgilendiren bu yürüyüşe katılmaları için ısrarla davet ediyorlardı.

Yürüyüş kolları Selimiye Caminin yanından geçerken bu milletin ebediyyen İslâm kalacağını haykıran minarelerden yükselen ve Konya semalarını cınlatan ezan sesleri işitildi. Bütün yürüyüş kolları durarak huşu içinde Ezan-ı Muhammediyeyi dinledikten sonra Alaeddin caddesi boyunca yürüyüşe devam etti. Yürüyüş boyunca millete heyecan ve cesaret telkin eden sloganlar kulakları yırtıyordu: «Hey Geliyoruz İntikam Alacağız! Yaşasın İntikamla kalkan Sağ Yumrukl! Yaşasın Millî Devlet! Moskoftan İntikam, Komünistler Kahrolsun.»

Tam bu sırada yürüyüş kolları Karatay Lisesinin önünden geçiyordu. Duvarlara yazılan: «Kan kan kan Kıbrıs Kudüs Türkistan, Yüz elili milyon Esir Türk var acımayan alacaktır» Yazılan milletin intikam duygularını kamçıyordu.

Ve nihayet saat 16.00 da Kortej, Daha evvel halkın tıklım tıklım doldurduğu Alaeddin önündeki miting meydanına geldi. Meydan Mücadele Birliğinin bez afişleri, amblemleri ve sancağı ile donatılmıştı. Beş afişlerinde: Milletin hem Kapitalizme hem de Komünizme karşı olduğunu gösteren, «Kahrolsun Amerikan Yamakları, Kahrolsun Maskof Ajanları», Kapitalizmin ve Komünizmin Yahudiliğin Maşası olduğunu ifade eden «Amerika - Rusya Yahudiye Kukla», Ortak pazarın milleti mezar olduğunu işaretleyen «Ortak Pazar Köleliktir», Milletimizin yaşayıp düşmanların kahrolacağını bütün heybetiyle gösteren, «Yaşasın Millet Kahrolsun Millet Düşmanları», Zaferin ebediyyen milletimizin olacağını anlatan «Zafer Hakkın ve Hakka İnananlarıdır, Milletin yok oluşa giden yıkılışına mani olmak için bütün vatan severlerin, gerçek milliyetçilerin ve gerçek mü'minlerin üzerine düşen vazifeyi hatırlatmak için «Kardeş Kavgasına Değil Millet Mücadelesine Katıl» afişleri milleti düşündürüyor ve karara sevk ediyordu.

Böyle bir sahnede «Millî Karar Mitingi» başlamış bulunuyordu. Miting Millî marşlarla açıldı ve kürsiye gelen bir hatip takdim konuşmasını yaptı. Arkasından anadolunun her tarafından gelen ve millî karar mitingine iştirak ettiklerini bildiren milliyetçi teşekküllerin telgraflarından bazıları millete okundu. Bundan sonra Genç bir hatip, atalarımızın canlarının son damlasına kadar düşürmeden bize emanet ettikleri sancakların düşmüyeceğini gösteren «Sancaklar Düşmeyecek «şirini okudu. Şiir, alkış tufanları ve sloganlarla kesiliyordu.

Bundan sonra Afyon İmam - Hatip Okulu Fen Dersleri öğretmeni ve Mücadele Birliği Afyon Sancağı Sekreteri Ali Yıldırım kürsüye gelip milleti sağ yumruğu ile selamladıktan sonra İman Yuvaları İmam Hatip Okullarına hazır-



İçimizdeki ajan yuvaları hakkında hiç bir tedbir düşünmeyen iktidarların, dolaylı yoldan iman yuvalarını kapatma teşebbüsü karşısında millî heyecanların bir araya geldiği ordulara millet, iman yuvalarının kapatılmayacağını haykırıyor.

Ortak Pazar ve Milletin Kararları



Millet kendisine hazırlanan Ortak Pazar oyunlarını farketmiş ve mes'ullerini uyar- mak üzere kanlarıyla imzaladıkları bir muhtırayı, bu fasit yoldan dönmeleri için il- lilelere göndermiştir. Resimde elinde milletin imzaladığı muhtırayla Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen görülmektedir.

nan komployu ve Kur'an Eğitime çağ dışı di- yenlerin ajan olduklarını ve bu iman yuvalarının kapatılmıyacağını haykırdı. Ali Yıldırım, İmam - Hatip Okullarına ve Kur'an Eğitime milletin kuvvetle ihtiyaç duyduğu ve milletin bu ihtiya- cının giderilmesi için lazım gelen gelirin göste- rilmesini, milleti temsil eden mesullerden mil- let namına talep ederek; İman Yuvalarına giri- şilen bu komplonun aslında milletin imanına ve milli değerlerine olduğunu anlatarak; Milli Eği- tim şurasına gönderilmek üzere hazırlanmış olan Muhtırayı okuyarak konuşmasına son verdi. Mil- let imanına hazırlanan komployu anlatan Ali Yıldırım'ın konuşması bütün milleti heyecana getirdi. Ve halk bir ağızdan: «İman Yuvaları Ka- patılmaz» sloganını tekrar ediyordu.

Arkasından halkın heyecanla beklediği Mü- cadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen kürsiye gelip milleti iman ve intikamla sıkılan sağ yumrukla selamladı. Aynı şekilde insan seli halindeki kalabalıkta sağ yumruklarını havaya kaldırarak tezahürat yapmıştır.

Genel Başkan Sayın Necmeddin Erişen tok sesiyle,

«Aziz milletimin şerefli evlatları diye konuş- masına başlayarak şöyle demiştir: «Milletimiz Ta- rihihin en ızdıraplı gününü yaşıyor. Her gönül- de bir acı, her evde bir elem var. Ne ızdırap bi- tiyor, ne derdimizi bilen var. Köyde, sokakta, ma- hallede, meydanlarda ızdırap dolaşıyor. Güllüm- seyen yüzlerin altında bir evladın, bir kardeşin veya akrabasının iniltisi yatıyor. Kalpler üzüntü- lü, haneler, aileler ümitsiz» diyerek kısaca millet ızdırabını dile getirmiş. Bu arada Erişen'in konuş- ması sık sık alkışlarla, sağ yumruğun tezahüra- tı ile kesilmiş. Yaşasın milli devlet, yaşasın mil- li mücadele sloganları ortalığı cınlatmıştır. Bun- dan sonra Erişen,

Ortak Pazar anlaşmasının doğuracağı fela- ketleri anlatmadan evvel tarih boyunca beynel- miller hristiyanlığın ve yahudiliğin planladığı ihanetleri; bu arada ayrı ideolojilerin barınmaz-

lığı prensibine rağmen kimi gafil kimi hain poli- tikacılar tarafından milletin Avrupalı emperya- listlere peşkeş çekildiğini ifade etmiştir.

Erişen konuşmasında Ortak pazarın sadece iktisadi bir anlaşma olmayıp aynı zamanda hu- kuki yönde Türkiye'yi bağladığını; Milli İde- aller, Milli kültür, örf ve adetler, dini inançlar izale olunarak Türkiye'nin Avrupalı bir vilayeti ve pazarı haline getirileceğini, bundan sonra mil- letimizin, Avrupalı Tevrat ve İncile dayanan mülevves yuana kültür ve ahlakına istinat eden Avrupa medeniyeti içinde eriyeceğini ifade et- miştir. Bu arada konuşma sık sık kesilerek «Or- tak Pazar Millete Mezar» sloganları tekrarlanmı- ştır.

Daha sonra «Ortak Pazar»ın Yahudiliğin bir

oyunu olduğunu vesikalarıyla anlatan Erişen «Or- tak Pazar milletimizi esir eden, Hakimiyetimizi ortadan kaldıran Sionizmin ve Papalığın hainane bir planıdır» dedikten sonra halkında ıstırakıyla konuşmasını «Yaşasın Millet Kahrolsun Millet düşmanları» sloganıyla bitirmiştir.

Kitle miting heyecanının en son noktasını yaşarken bu heyecanlı sahneye bir yenisi daha ekleniyordu.

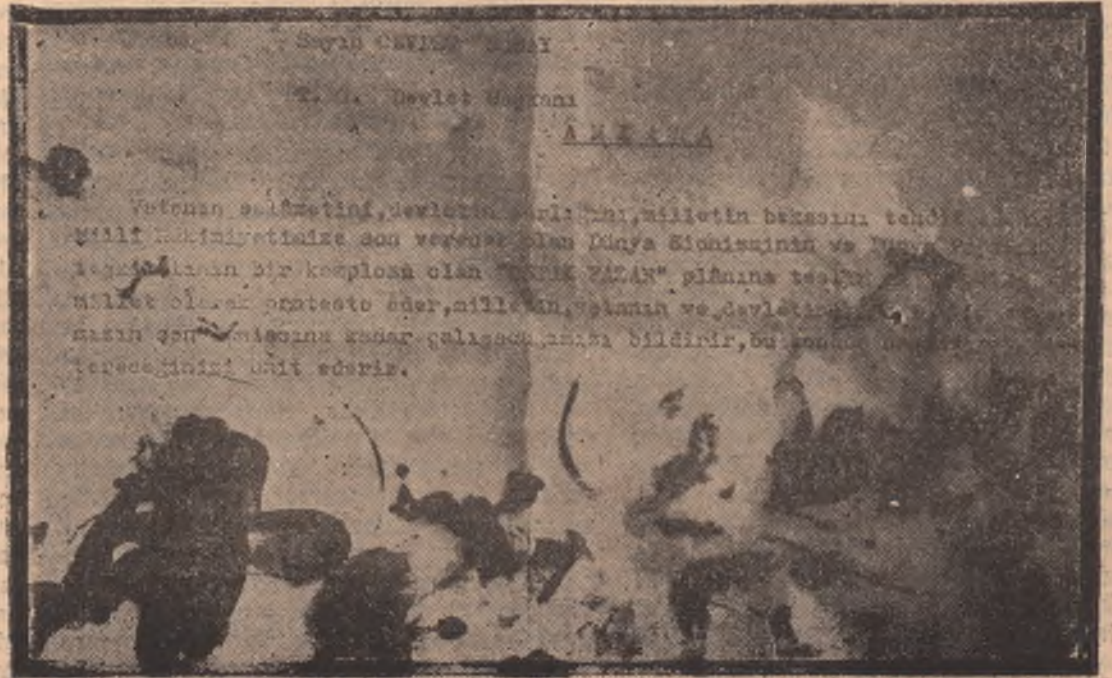
Başkan Necmeddin Erişen, Ortak Pazar mev- zuunda T.C. Devlet Başkanı Cevdet Sunay'a ve T.B'M.M. Başkanı Ferruh Bozbeğli'ye verilmek üzere hazırlanan muhtırayı halkın tasvibine arz ettikten sonra 35 milyon millet evladı adına baş- ta kendisi olmak üzere beş kişi kanlarıyla imza- lamışlardır. Bu arada bütün millet, parmakları- nın yerine kendi başlarının kesilmesini yüksek bir heyecanla haykırıyordu. Bu anda bütün mil- let göz yaşlarıyla bu tarihi sahneyi takip ediyor- du. Kanla imzalanarak milleti ağlatan muhtıra aynen şöyledir:

«Vatanın selametini, devletin varlığını, mil- letin bekasını tehdit eden ve Milli Hakimiyetimi- ze son verecek olan Dünya Sionizminin ve Papa- lık teşkilatının bir komplosu olan «Ortak Pazar» planına teslim oluşu bütün millet olarak protes- to eder, milletin, vatanın ve devletin bekası için kanımızın son damlasına kadar çalışacağımızı bildirir, bu konuda hassasiyet göstereceğimizi ümit ederiz.»

«İlişikte sunulan muhtıra vatanın selameti, milletin huzuru, ve devletin payidar kalması için, insan seli muhteşem kalabalık adına «Milli Ka- rar» mitinginde bütün kitle adına beş kişinin kanlarıyla imza ettikleri muhtıradır.

«Necmeddin Erişen Mücadele Birliği Genel Başkanı, İsmail Kılıçaslan: İlkokul Öğretmen- leri adına. Mehmet Özutku: Afyon Milliyetçi Öğ- retmenler Birliği Başkanı. Hasan Hüseyin Uç- kun: Konya'lı Esnafırlar adına. Tahir Çalışkan: Milliyetçiler Derneği Konya Şubesi Başkanı. -

Bir yetkili mitingün son bulduğunu ilan et- mesine rağmen millet, meydana terketmiyordu. Bunun üzerine mücadeleçiler tarafından milli marşlar söylenerek miting yüksek bir heyecanla son bulmuştur.



Cumhurbaşkanı Sunay'a gönderilen ve Milli Karar miting kitesinin tamamının onayladığı kanla imzalanan muhtıra.

Kur'an Kursları hakkında alınan karar gözden geçirilmelidir

Mesele Nedir?

Diyanet İşleri Başkanlığının, «Kur'an-ı Kerim Kursları Özel Talimatnamesi» ni yürürlüğe koyması, bazı müslüman camiada üzüntüye mucip olmuş bulunuyor. Bu üzüntünün mahsulü olarak verilen cevaplar ve yapılan çıkışlar da meseleyi incelemek imkânını bulamayan müslümanları ümitsizliğe sevk ediyor. Müslüman halkı üzen, yayılmasına çalıştığı Kur'an Kursları camiası ile Diyanet yetkilileri arasında meydana gelen ihtilafın gazete sütunlarına intikâl etmesidir denebilir.

Bizleride üzen, bu meselenin taraflarca tam bir saygı, sevgi ve anlayış için de yeniden gözden geçirilerek, dinî camiamızın bu hendikaptan daha güçlü olarak çıkacağı inanç ve ümidimizi muhafaza etmek istiyoruz. Ve bu hususta müslümanane tedbirlerin ve müzakere zemininin kaybolmamasını diliyoruz. Zira Cenab-ı Allah «mü'minler birbirleriyle mü naza ettiklerinde onları barıştırmış» emri ilahisi bu vazifeyi gerektirmektedir. İhtilafları halleden bir hakem olmak yerli ne, tarafları en makul şartlar altında uyuşmaya, anlaşmaya davet en zarurî vazifedir.

Müslümanların birbirine bakış na sıl olmalıdır?

Müslümanlar bir vucut gibidirler. Birinin derdi hepsini muzdarip eder. Bu bizi birlik, sevgi, kardeşlik duyguları ile birleşmeye davet eder. Ancak sevgi, saygı ve kardeşlik duygularımızı er sıcak bir halde tutarken, çizilmiş hudutlar da hilinde karşılaştığımız meseleler hakkın da farklı görüşler ve metodlara sahip olmamız mümkün ve tabiidir. Zira peygamberimiz (S.A.) «Ümmetin'in ihtilafında rahmet vardır.» buyurmuşlardır. Elbette Kuran, sünnet ve imanın sara haten derpiş etmediği hadiselerde ictihat vardır. Büyük imamların ve hayrî haleflerinin derpiş etmediği meselelerde de, mezhep salıklarının mezhep metoduna uygun olarak benimseyeceği farklı kanaatler vardır.

İslama hizmet anlayışında da, metod farklarının oluşu zarurî, insanî, tabii ve rahmet vesilesidir. Kolaylık kaynağıdır. Bu da bir gerçektir.

Türkiye'de İslama hizmet anlayışların da farklılıkların zuhuru.

C.H.P. devrinin Din ve dinî eğitim aleyhtarı tatbikatı, uzun seneler boyunca İslâmî öğrenme ve tatbik etme hakkını yok etti. Bu son derece zararlı tatbikat Türkiye'de büyük bir manevî buhran doğurdu. Hayatın bütün ihtiyaçlarını karşılamak için müesseseler kurulup, mektepler açılırken, dinî bir ihtiyaç deyimşesine bir köşeye atıldı. Müsbet ilimler ve kültür ilimlerinde kendini gösteren bu millete, manevî hayatının kaynağına yönelmek çok görüldü. Kıylerde cenaze tekfin ve techizini yapacak adam bulunamaz oldu. Halkın tesettür için bulduğu pratik bir örtünme şekli olan çarşaf hücumu uğradı. Hiçbir hoca dinî ni öğrenmek isteyen gençlere yardım etme imkânını bulamadı. Bu terör devri mukadder zamanına kadar uzadı gitti.

Bu devirde gayretli, hamiyetli ve gerçekten cesur pek çok din alimi, müs-

kül şartlar altında vazifesine devam etti. Vaiz efendiler, Hoca efendiler vazifelerini dipçikle döğölmek, hapishanelere sürüklenmek ve bazende ölümü göze alarak gayret ve hizmetlerini esirgemediler.

Ancak bu çalışmalar bir merkeziyet arz etmekten uzaktı. Halkın dinî ihtiyaçlarının tatmininde Hoca, vaiz kuran öğreticisine ihtiyaç büyük olduğu gibi, günlük dinî vazifelerinin ifası ile yetinmeyen insanlar içinde nefislerini tezkiye ve Allah rızası idealine seyretmek isteyen mü'minlerin terbiyesini gerçekleştirmek bir ihtiyaç idi. Ayrıca halkın küfür taarruzuna uğramış kalplerinde, İslâmın iman nurunu parlatmakda mukadder bir vazife oluyordu. İşte bu ihtiyaçlardır ki, Kuran kurslarını dinî eğitim yapılan yerler haline getirme işinde Süleyman efendi ve talebelerini, halkın imanı koruması mücadelesinde Saidi Nursi ve talebelerini, mü'minlerin nefislerini terbiye ve Allah rızası idealine seyr ihtiyacı tasavvuf ve takva merkezlerini ortaya çıkarıyordu. Halkın büyük sabrı, hükümeti İmam-Hatip kursları açma yoluna sürüklüyor ve bu müesseseler Allahın izniyle geliyordu. Şu halile bütün dinî müessese ve merkezlerimiz kendilerinin de itiraf ettiği şekilde mükemmel değildi. Ve olamazdı. Zaman hükmünü icra edecek ve özlenen mükemmeliyete Allahın izniyle geleceklerdi.

Bu müesseselerimiz elbette farklı metodlarla çalışırlar. Ve ne yazık ki hepsi arasında bir organizasyon kurulamamıştır. Ve bugün için en büyük eksik budur. Ve yine itiraf etmeliyiz ki, bu organizasyon eksikliği ve zaman zaman düzülen taassup yüzünden kırgınlıklar, üzüntüler birikmiştir.

KURAN KURSLARININ FONKSİYONU NEDİR?

Kuran kursları bugün imam, vaiz ve müftü hazırlama merkezleridir, denebilir. Süleyman efendinin taraflarının kurduğu kurslarda ise Kuran okunması hıfzı, ile dinî bilgilerin verilmesi yanında manevî bir çalışma olarak İslâmî tasavvufun öğretilmesi ve yaşanmasına çalışılır. Bunun yanında daha yüksek ihtisası icap ettiren dinî ilimlerin imkân nisbetinde öğretilmesine çalışılarak istikbalin vaiz ve müftülerinin hazırlanmasına hizmet edilir zannediyoruz.

Kuran kursları sadece halkı bağış ve yardımı ile kurulur. Kuran kurslarını bitiren fertlerin vazifeye alınması bazı şartlara tabi kılınmıştır. Eskiden vaiz imtihanına tabi tutularak, ehliyetli olup olmadıkları ölçülerek vaiz veya müftü olabilmekte idiler. Ancak bugün bu şart ortadan kalkmış bulunuyor. Bunun yeniden gözden geçirilmesi bir zaruret. Ancak üzülerken hatırlamalıyız ki, Süleyman efendi merhumun çalışma tarzını devam ettirmek isteyen bazı kardeşlerimiz fart-ı hassasiyet göstermişlerdir, zannındayız. Kursların büyük hizmetini hatırlatmak ve anlatmak vaciptir. Ancak bazı kardeş müesseselerinin aleyhine olabilecek davranışlardan son derece terakki etmelidiler, zannındayız. İmam-Hatip Okulları için kursları rakip gibi göstermek, kurslar için İmam-Hatip okullarını engel gibi göstermek isteyenle-

rin gayretlerini boşa çıkarmalıyız.

Tahmin olunurki, son üzücü hadise ler böyle bir yanlışlığın biriktirdiği, tees sürün parlamasıdır. İmam-Hatip Okulları ile kursların aynı fonksiyona yönelmeleri bu durumu meydana getirmekte dir. Şu kesin bir gerçektirki, ne İmam-Hatip Okulları mükemmeldir ve eksiksizdir. Fakat geliştirilmesi elzemdir. Ne de Kuran kursları kapatılmağa, çürütülmeğe lâyıktır. Hizmet ehlinin hizmetinin takdir edilmediği yerde, hizmet ehli yetişmez.

Bugün için Din kurultaylarımıza düşen iş, İmam-Hatip Okullarımızla Kuran kurslarımız arasında tanrı bir vazife taksimi yapmak ve münasebetlerini karşılıklı olarak objektif esasa bağlamak.

YENİ TALİMATNAME NE GETİRİYOR

Kuran Kurslarını gayri resmî, naşir-i efkârı Ufuk gazetesinde intişar eden ve yeni talimatnameyi tenkid eden yazılar bu hususta, kursların görüşünü aksettirmektedir. Biz talimatnamenin getirdiği ve kurslar camiası tarafından benimsenmeyen görüşlerinin kısa bir özetini vereceğiz. Bunu yaparken de nütalalarımızın, müşterek bir anlaşma zeminini hasıl edecek istikamette olmasına ve taraflar arasında bir hak tevzi fonksiyonuna varmamasına bilhassa dikkat edeceğiz. Zira asıl olan hak değil, şırdı birliktir. Müslüman camiamızda da bu en dişemizi paylaşacağına inanıyoruz.

KUR'AN KURSALARI CAMIASI TALİMATNAMESİNİN HANGİ KISIMLARINI BEĞENMİYOR?

Kuran Kursunun açılabilmesi için gerekli yeni şartlar şunlardır:

1. «En az 20 öğrenciyi alabilecek büyüklükte, sıhhi şartları hazır bir binanın mahallen hazırlanması.»

2. «Kurs binası ve müstemilâtının kurs olarak kullanılması şartı ile «intifa hakkının» Başkanlığa verildiğine dair belgenin ibrazı.

3. «En az 20 öğrenci veya velisinin kurs açılması için müracaat etmesi ve müftülükçe lüzum gösterilmesi.»

4. «633 sayılı kanunun 22. maddesinde belirtilen ortak niteliği haiz ve kurs öğretmenliği için gerekli bilgilere sahip bir görevlinin bulunması, kadrosuz kurslarda aynı niteliğe sahip bir görevlinin fahrî olarak okutacağına dair muvafakatnamenin eklenmesini şart koşuyor.»

NE YAPMALIYIZ?

Yukarıdaki şartlar çıplak mantık zaviyesinden savunulsa bile Kur'an Kurslarının yaşamasını ve yayılmasını bir dereceye kadar engellediği görülmektedir. ve aynı zamanda Kur'an Kurslarının Diyanet teşkilâtına daha tesirli bir şekilde bağlamak maksadı taşıdığı zannını uyandırmaktadır. Bunların bizce malum olmayan ve haklı sebepleri de bulunabilir. Yalnız asikâr olan keyfiyet şudur ki bu tasarruftan en çok zarar görecektir ve gelişme imkânını kaybedebilecek olan Süleyman efendi merhumun talebeleridir. Haklı bir talimatname dahi olsa bu neticeyi meydana getirecek ise, veniden gözden geçirilmesinde dinî camiamızın parçalanmaması yönünden büyük zaruret vardır. Bu noktada Diyanet İşleri reisimizden himmet göstermesini. Süleyman efendi merhumun talebelerine de müslümanlar arasındaki kardeşlik duygularının ergeç parıldavacağı ümidini canlı tutmalarını diler. Millet düşmanlarını hasetten çatlatacak bölünmez kardeşlik günümüzün yakın olmasını niyaz eder, ihtilafların halli hususunda taraflara hizmet için en edna vazifeye talip olduğumuzu arz ederiz.

Yeniden Millî Mücadele



4-5 sene evveline kadar bir sol yuvası halinde bulunan Çapa Yüksek Öğretmen Okulu, bünyesindeki milliyetçilerin azımla ve büyük fedakârlıklarla yürüttükleri çalışmalarla artık bugün Sağın Kalesi haline gelmiştir. Masonların ve komünist bozguncuların bütün gayretlerine rağmen bu durum değişmeyecektir. Resimde Talebe Cemiyeti Başkanı Şefik Dursun

ÇAPA HADİSELERİNİN İÇ YÜZÜ

Geçtiğimiz hafta içinde milliyetçi talebelerin hakim olduğu Çapa Yüksek Öğretmen Okulu bir defa daha komünist tecavüzlerine hedef olmuştur. 23 Eylül Çarşamba akşamı meydana gelen hadisede, komünist uşaklar, milliyetçi öğrencilerin üzerine tabanca ve dinamitlerle saldırmışlar ve okulu hemen terketmişlerdir.

ÇAPA NİÇİN KOMÜNİSTLERİN BOY HEDEFİ OLMUŞTUR?

Çapa Yüksek Öğretmen Okulu bundan 4-5 sene öncesine kadar en azılı komünistlerin konferans verdiği ve yine komünist talebelerin barındığı bir üs halindeydi. Kadeş hadisesini de bu okulun talebeleri meydana getirmiştir.

Ne varki kurtuluşu, komünist olmakta değil, milletin değerlerine bağlı kalarak çalışmakta gören bir avuç millet evlâdının fedakâr çalışmaları neticesinde, Çapa, yavaş yavaş millete malolmaya başlamıştı. Komünist fikirlerin her geçen gün çürütüldüğünü gören iyi niyetli fakat cazip sloganlara kanarak komünistlerin ortak cephesine düşmüş pek çok fert komünistleri yalnız bira kıyor m lletin safına akın ediyordu. Çapa'da başlatılan anti-siyonist, anti-komünist, anti-kapitalist, millî değerlere bağlı, İslâm'a saygılı gerçek anti-emperyalist mücadele meyvalarını çok çabuk vermişti.

Okuldaki bu millî uyanış, millet düşmanı komünistleri telaşa düşürmüştü, masonların uykusunu kaçırmaya başlamıştı. Millet düşmanları telaş etmekte haklıydılar. Çünkü öğretmen okulu stratejik bir yerdi. Yarın buradan millete bağlı öğretmenlerin çıkması demek, kendi âkibetlerinin hazırlanması demektir. Ne yapıp, yapıp okuldaki bu millî havayı bulandırmak icabediyordu. Milliyetçilere rahat yüzü göstermemek lâzımdı.

Bu havanın bozulması fikirle olamazdı. Çünkü okula bir zamanlar hakim olan komünist fikiryat, milliyetçilerin çalışmalarıyla erimeye başlamış, yok olmaya yüz tutmuştu. Şu halde bu iş, sopa ile yapılacaktı. Bıçak, tabanca, bomba kullanılacak, okul tahrip edilecek, talebenin huzuru kaçırılacaktı.

Milletin değerlerinden kopmuş, millete düşman hale gelmiş uşaklar ilk tatbikatlarını 12 Nisan 1969 da yaptılar. Tabanca ve bıçaklarla milliyetçilere hücum ettiler. Milletin evlatlarını hun harca yaraladılar.

Fakat bu adı tecavüz hareketi okuldaki millî hakimiyeti yıkmak yerine, daha da kuvvetlendirmişti. O zamana kadar Türkiye'de düşmanların olduğundan bahsedilince, «hani düşman, düşmanı siz uyduruyorsunuz» diye sinirlenen fertler, bu namussuzca yapılan saldırı hareketini gördünce işin ciddiyetini daha iyi anlamışlardı.

DİSİPLİN KURULU ÇALIŞTIRILMIYOR

Nisan hadiselerinin üzerinden aylar geçmesine rağmen mütecavizler hiçbir ceza almadılar.

Çapa'da kırılan komünist tecavüzü

Okul idaresi, disiplin kurulunu çalıştırmamakta ısrar ediyordu. Bu bir bakıma suçluyu, suça yeniden teşvik etmek demektir. Suçluyu himaye etmek ancak bu şekilde olurdu. Millet düşmanları, milletin evlâtlarına karşı işbirliği yapmışlardı. Demek ki ikinci bir hadisenin çıkmasına göz yumulacaktı. Nitekim 2 Aralıkta ikinci bir 12 Nisan hadisesi meydana getirildi. Yine aynı uşaklar milliyetçilere karşı tabanca ve bıçak çektiler. Millet evlâtları yine yaralandı.

Fakat, 2 Aralık hadisesi de okul idaresine bir tesir yapmadı. Komünistlere yine aynı müsaaha yapılıyor, yine taviz üzerine tavizler veriliyordu. Disiplin kurulu çalışmamakta ısrar ediyordu.

Artık her şey gün gibi ortada idi. Bu okulda milliyetçilerin barınmaları istenmiyordu. Okul idaresi mason localarının kararlarını uygulamak tan başka bir şey yapmıyordu. Bu satılık ajanlara yapılan müsamahayı başka türlü izah etmeye imkân yoktur.

OKUL KAPATILMAK İSTENİYOR

Millet düşmanı hainlerin, bu kadar himaye görmelerine rağmen Aralık hadisesi de geri tepmiş, netice yine milliyetçilerin lehine tecelli etmişti. Artık, gayri millî ideolojilere satılanlar için, Çapa'nın havası bunaltıcı gelmeye başlamıştı. Satılmışlar için Çapa'nın yaşanacak yeri kalmamıştı. En çıkar yol okulu terketmektir. Fakat okuldan ayrılmadan önce son bir hadise daha çıktı. Okul tahrip edilirse hele bir de kanlı bir hadise olursa, okulun kapanması kolaylaşacak ve milletin bir kalesi haline gelmiş olan Çapa harcanmış olacaktı.

16 Mart 1970 günü bu satılık uşaklar arasında bir kaynaşma, bir telaş almış yüyümüştü. Tedbirler alınması gerektiği, milliyetçi öğrenciler tarafından defaatle söylendi. Fakat milliyetçilerin sözüne itibar edilmiyor, idarecilerin bir

kulağından giriyor, diğerinden çıkıyordu. Bu arada idare tarafından bol bol «itidal» tavsiye ediliyordu.

Nihayet akşam olunca DEV-GENÇ'e mensup 100-150 kadar komünist militan sten tabancalarla, dinamit ve bombalarla okula hücum ettiler. İlk işleri milliyetçilere hep «itidal» tavsiye eden okul müdürünün ağzını, burnunu, kolunu kırıp, hastanelik etmek oldu. Böylece aylarca millet düşmanı hainleri okulda barındıran, hadise çıkarmalarına göz yumup, disiplin kurulunu çalıştırmayan okul müdürü hak ettiği mükâfatı almış oluyordu.

Yeri gelmişken şurasını hemen hatırlatalım ki, okul müdürünün başına gelen bu hadise, komünist faaliyetlerini müsamaha ile karşılayan komünistlere taviz veren idarecileri ve mesul makamları iyice düşündürmelidir. Zira akibet bundan farklı olmayacaktır.

Bu baskın hadisesi ile komünist eşkiyalar son kozlarını da ortaya koymuşlar ve okulu terketmişlerdi. Artık Çapa'nın hakimiyeti kesin olarak milliyetçilerin eline geçmişti.

Hazırlanan bütün komploların işe yaramadığını gören millet düşmanları, işi bir başka yönden ele aldılar. Bu Çapa'lı milliyetçilerin okuma haklarını elinden almak idi. Bu maksatla masonlar, komünistlerin fakültelerde üslenmesine ve silâhlı terör hareketlerine göz yumdular. Artık üniversitede eşkiyalar kol geziyor ve derse giden milliyetçi talebeler silâhla tehdit ediliyor dövülüyordu.

Bu işe bir hal çaresi bulmak için milliyetçiler, bütün mesul makamlara başvurdular. Ama hiçbir netice alınmadı. Bu göstermelik demokraside milliyetçilerin hakkını arayacak hiçbir makam çıkmamıştı.

Bu durum kardeş kavgasını körükliyordu
(Devamı 14. Sayıfede)

BASIN BİLDİRİSİDİR

İki seneyi aşan bir zamandan beri tecavüzlerini artıran ve silâhlı bir kalıba döken beynelmîlî yahudiliğin içimizdeki ajanları komünistler, sıkı yönetimin bitimini fırsat bilerek yine tertiplere ve tecavüzlere başladılar. Mesullerin lâkayd tutumu ve himayekâr davranışları bu eşkiya sürülerine imkân verdi.

Yıldız Akademisi'nde polise ateş etmeye kadar varan şirretlikten sonra aynı hadiseler okulumuzda da tertiplenmek istendi.

Daha evvel okulumuzda cereyan eden ve 6 Nisan «Kızıl Pazartesi» hadiseleriyle en had safhaya varan tecavüzlerin teşvikçisi ve tertipçileri SALMAN KAYA ve İBRAHİM ÖZDEMİR, okulla ilişkisi çoktan kesilmiş olmasına rağmen, okul idaresince kendilerine tanınan toleranstan istifade ederek, okulda hadise çıkarmak için sebeb aramaya başladılar. Talebeyi devamlı kışkırtarak bir hadisenin çıkmasını ve neticede okulun kapanmasını istediler. Aşağılık tiynetli bu zavallıların gerçek niyetleri okul idaresine ve emniyete defaatle bildirildiği halde hiç bir tedbir alınmadı. Onlar yine sinir bozucu davranışlarına devam ettiler.

Bu ortamdan istifadeyi düşünen mezkûr kişiler, hadiseyi başlatmak üzere, okulun hiç bir tarafında afiş bulunmamasına rağmen Taylan Özgür adlı bir solcunun resimlerini bazı yerlere asmak istediler. Böylece bir hadise çıkaracaklar ve neticede okul kapanacaktı. Fakat bunların bu adı oyunlarına kimse itibar etmedi.

Burun üzerine dün akşam saat 22 sularında okul önünde oturan arkadaşlarımız gelerek dağılmaları ve aksi halde kendilerinin dağıtacakları söylenerek tehditlerde bulunuldu. Buna da aldırmaz olamayınca SALMAN KAYA tabancasını çekti. Fakat ateş almayınca bahçeye kaçtı. Ve buradan karşılarına çıkan talebelere ateş etmeye başladı. Bu arada İBRAHİM ÖZDEMİR de okulun arka kısmından ateş açtı. İş neticelendirilemeyeceğini anlayan adi tertipçiler okulun avlusunda silâhlarını boşaltıp, dinamitlerini patlattıktan sonra duvardan atlayarak kaçmak mecburiyetinde kaldılar.

İmtihan döneminde ve bütün talebenin sınıfını geçme endişesi içinde bulunduğu bir zamanda sırf okulu kapattırmak için girişilen bu mükerrer hadiseler artık mesulleri uyarmalıdır. Çünkü hadise bunların niyetlerini açıkça ortaya koymuştur.

Bundan sonra okulda talebenin huzurunu bozucu hiç bir davranışa müsaade edilmeyeceği gibi idarenin müsamahasına rağmen mezkûr şahıslar da okula alınmayacaktır.

Bu böyle bilinmelidir.

ÇAPA YÜKSEK ÖĞRETMEN OKULU TALEBELERİ

Komünist İhtilâl TEKNİĞİ

— 12 —

MERKEZ KOMİTESİ VE KARARLARI

Merkez komitesi presidiumunda görüşülen meselelerde ekseriyet tarafından alınan karara, azınlıkta kalanlar tam manasiyle riayet eder. Yanıldıklarını söyler. Muhalefet gerhi kaynağı düşünmezler. Ekseriyetin aldığı karar, ittifakla ve rılmış kabul edilir.

Bir komünist eğer partili ise, merkezin elinde bir robottur. Hayatını partisine vakfetmiştir. İdealizmini tarihin kaydettiği en iğrenç çeteye teslim etmiştir. Ve bunu büyük bir samimiyet ve bağlılık içinde yapmaktadır. Eğer merkez komitesinin ve partinin bir kararına aykırı düşüncesi varsa, bunu yok etmeye hazırdır. Zira komüniste göre hakkın, doğrunun, ilmin ve kuvvetin merkezi partidir. Parti yanılmaz.

Meselâ Trotsky, Lenin'den sonra Rusya'da iktidara geçecek adam sanılıyordu. Kızıl ordu kendisini seviyor, beynelmîlel camiada tutuluyordu. Fakat parti merkez idare heyetinde gerekli rey ekseriyetini elde edemediği için, önce politbürodan ihraç edildi. Kızıl Ordu başkumandanlığından alındı. Ve Rusya'dan sürgün edildi. Trotsky'nin kitle ve ordu üzerindeki tesiri ve şöhreti, partiden ihracına mani olmadı. Zira parti devletin sahibidir. Ve parti ise merkez komitesi presidiumu demektir.

Stalinin Trotsky'yi tasfiye etmesi, sonra korkunç bir diktâ ile en adi cinayetleri tertiplemesi. Merkez komitesi üyelerinin %70 ini öldürmesi, 10 milyon insanı tecrid kamplarına göndermesi, Türkistanı köleliğe mahkum etmesi, birçok milleti toptan imha etmesi, ancak bu menhus demokratik - merkeziyet prensibi sayesinde mümkün olmuştur.

Demokratik merkeziyet ve robotlaştırma büyük bir heyecan ve idealizm sarhoşluğu içinde yaşamaya devam eder. Nitekim.

MENFİ VE FAKAT ATEŞLİ BAĞLILIK

«Komünistlere göre Allah'ın kudret ve irade sini komünist partisi temsil eder. Nikholai Buharinin idam edilmeden önce yaptığı konuşma bu hususu ortaya koyacak mahiyettedir. Buharin şöyle demiştir: «Yoldaşlarım aşağıdaki hususları açıklamayı bir vazife bilirim. Hepinizin bildiği gibi son üç aydan beri hiç konuşmadım. Fakat an sızın bende bir değişiklik hasıl oldu. İtham ediliğim bütün hususlarda savcı yoldaşa itirafta bulundum. Acaba bende hasıl olan bu değişikliğin sebebi nedir? Bunu bilmeye hakkınız var. Ölümin anının yaklaştığı şu sırada tek başıma büyük yolculuğa çıkarken bana en acı gelen şey, bu sonsuz yolculuğa atfedilmeden, ve içinde yıllarca yaşadığım partimden uzaklaşmış olarak çıkmak şüncesi olmuştur. Şimdi bir mucize zuhur ederek tekrar hayatım bağışlansa, parti dışındaki hayat benim için ölümden daha acı olur.» Ölüme mahkum ettiği insanı dahi kendisine bu derece sıkı bir şekilde bağlayabilen bir teşkilât, hakikaten korkunç bir şeydir.» (1)

«Bir şahsın en ufak bir tereddüt hissetmesizin ve hattâ büyük bir zevk duyarak parti davası, sınıf ve millî hürriyet yoluna, insanlığın esaretten kurtulması uğruna, şahsî menfaatlerden feragat etmesi ve hattâ hayatını hiçe sayması, komünist faziletin en büyük tezahürüdür. Bu, bir parti üyesinin komünist prensiplere bağlılığını en mükemmel şekilde ortaya çıkaracak bir delildir. Bu, bir parti üyesinin proleterya ideolojisine karşı duyduğu inancın en güzel tezahürüdür.» (2)

İşte komünist partisi, komünizme bütün varlığı ile inanmış, hayatlarını partiye vermiş, şahıslardan teşekkül eden siyasi ve askeri bir teşkilâttir.

KOMÜNİST PARTİSİNİN TEŞKİLATLANMA TAKTİKLERİ :

a — Komünist Partisinin nüvesini entellektüel ihtilâl teknisyenleri teşkil eder.

Komünist Partisi, sadece seçim kampanyalarının dar çevresi içinde mücadele etmek üzere kurulmuş değildir. Komünist partisi sınırsız, müsamahasız bir kavgayı hazırlayan, sevk ve idare eden bir ihtilâl teşkilâtıdır. Programını ilk ve son hedefleriyle kitleye takdim edip, demokrasinin tayin ettiği şartlara göre iktidara gelmeyi aklından geçirmeyen. Komünist partisi kanlı kardeş kavgasını hazırlayıp yönetebilmek ve hayatını komünizme vakfetmiş partililerden teşekkül eder. Bu hususu Dr. Schwarz şöyle açıklamaktadır: «Komünistler her şeyden önce, komünist partisinin çekirdeğini teşkil edecek entellektüellerden müteşekkil seçkin bir grubu kendilerine çekmeye çalışırlar. Muazzam halk kitlelerine hitap etmezler. Disiplinli ve kendini komünizme vakfetmiş bir münevver azınlığının üstün bilgi ve mükemmel teşkilât sayesinde, muazzam halk kitlelerini kendi saflarına celbetmesini sağlamak isterler.» (3)

Bu izahatı tamamlamak üzere gene aynı yazın genç entellektüellerin nasıl komünist yapıldığını inceleyen yazılardan aktarmalar yapalım.

Genç münevverler nasıl komünistleştirilir?

«Komünistler genç entellektüelleri kendi saflarına çekmek için şu dört imkândan faydalanmaktadır.

1 — Kapitalizmin cazibesini yok etmek. (Biz bu mütalaaı gerçek şümûlüne kavuşturmak için komünist olmayan bütün sistemlerin cazibesini yok etmek taktiği diyeceğiz.) Komünistlere göre milliyetçilik ve millî devlet ideali bir burjuva idealidir. Din ve bu arada islâm ortaçağ kalıntısıdır. Komünistler varlığı icabı antikomünist olan bütün insanî değerleri, idealleri ve sistemleri kapitalizmin mahsulü olarak gösterirler. Böylece propagandadaki düşmanı tekleştirme gibi bu taktiği de yerine getirmiş olurlar. Böylece komünizme karşı olan bütün inançlar, değerler ve sistemlerin cazibesi söner, komünizmin rakibi siz hakimiyeti teessüs eder.

Komünistlere göre: «kötlülüklerin, cinayetlerin ve cemiyetteki çöküntülerin sebebi ve yaratıcısı (komünizmin dışındaki sistemlerdir.) Komünizmin taraftar toplamak için tatbik ettiği başlıca doktrin işte budur. Whittaker Chambers, komünistliği kabul etmiş her aklı başında insanın Marxist yönden yapılan kapitalizmin tahlilinin yani iktisadî buhran ve harbin (gayri komünist sistemin) kaçınılmaz bir neticesi olduğu felsefesinin tesiri altında kalarak komünistliği kabul ettiğini söylemiştir. (Gayri komünist sistemin) devamlı olarak iktisadî buhran ve harple sebep olduğu yolundaki Marxist tezi bir kere kabul ettikten sonra, (gayri komünist sistemlerin) dünya üzerinden kaldırılmasını hedef tutan Leninist programı benimsemek mühim bir merhale teşkil etmez. (4)

2 — Materyalist Felsefe :

«Bir komünist yaratmağa yarayan ikinci faktör, materyalist felsefesidir. Öğrenci entellektüellere Allah'ın mevcut olmadığı bütün varlıkların maddeden ibaret olduğu, her insanın bir mide, sahra ifraz eden bir karaciğer, duygu ve düşünce negreden beyinden meydana gelmiş bir gövdeden ibaret olduğu telkin edilir. Ruh denen bir şey yoktur, manevî varlık mevcut değildir. Cennet ve Cehennem bir hayalden ibarettir. Yeni bir ilim çağı doğmuştur. Bu çağda Allah'a ilzum kalmamıştır. Bu çağ materyalizm çağıdır.

Bir üniversitedeki konuşmamda komünizmin

komünist materyalizmi ile ilgili temel inançlarını şu şekilde saymıştım.

a — Allah'ı inkâr,

b — İnsanların bir maddeden ibaret olduğu,

c — Bir insanın entellektüel ve manevî vasıflarına muhitin icra ettiği tesirler.

Konuşmamı dinleyen bir kadın ayağa fırlayarak şöyle dedi:

«Peki ama ben bunları üniversitede her gün duyuyorum. Psikoloji profesörümüz tahtaya bir şekil çizerek: «sizler bir makınadan ibaretsiniz» der, «makınadan hiç bir farkınız yoktur, hepiniz şartlı davranış örneğisiniz. Vücut makinanız çok muğlaktır ki, hürriyet, kavramı, irade, kuvveti tercih hakkı gibi kabiliyetleriniz olduğu intibasını verir. Fakat aslında bir otomobil kadar otomatiksizdir. Ruhunuz yoktur. Hattâ son tahlille göre aklınız bile yoktur.» söz ve hareketleri ile Allah'ı gülünç bir hale sokmaya çalışır. Ahlâk ve fazilet ile alay eder.»

Bu profesörün muhakkak komünist olması icab etmez. Hattâ kendini anti-komünist bir şahıs olarak mütalaa etmesi bile mümkündür. Fakat onun öğrettiklerine inanan her öğrenci komünist programını mantıklı bir program olarak mütalaa eder ve komünizmin tesiri altında kalır. Çünkü komünizm bu fikirleri mantıklı (ve pratik) neticelere ulaştırmanın yolunu bulmuştur.

Komünistlere göre insan benliğinin her özellik ve davranışının kaynağı beyindir. Beyin, şartlı refleksler tarzındaki tecrübelerin bir araya gelmesinden teşekkül eder. Bu tecrübeler, daha ziyade iktisadî bir mahiyet taşıyan muhitte elde edilir. Düşüncelerimiz, hislerimiz, inançlarımız sevdiklerimiz sadece iktisadî muhitimizi aksettirir.

Bir kere bu fikri kabul ettikten sonra, şu neticeye varmak gayet kolaydır: Muhite tam manası ile hakim olduğunuz takdirde insanlara istediğiniz fikirleri aşılar, karakterini arzu ettiğiniz şekle sokabilirsiniz. Böylece komünizm ilim ve materyalizm sahalalarında insanlara yeni bir ruh aşılayan bir program halini alır.

Yukarıda ifade edilen gerçeklerin ışığı altında şunları sormalıyız. Türkiye'de eğitim yuvalarında millet evlatlarının zihinlerine sokulan kültür millî midir? İlmî midir, insanî midir, faydalı mıdır? Tarih, sosyoloji, psikoloji, iktisat ve felsefe gibi kültür bilgilerinde en kaba şekil ile materyalizm hora tepmekte değil midir?

Avrupa ve Amerika üniversitelerine şuursuzca bağlı üniversitemizde telkin edilen sözde kültürün yaraladığı zihinleri komünizmin kucağına iten, eğitim yuvaları bu bozuk hali ile devam edebilir mi? Ve etmeli mi? Vcdan ve izan sahipleri düşünsün.

Komünistler, bir çok insanlara muvaffakiyetle yeni ruh aşılayacaklarını iddia ederler. Hattâ: «Yeni Ruh Aşıladığımız Milletler» başlığını taşıyan bir de kitap nesretmişlerdir. Mükemmel vücut yapılarını ve mükemmel karaktere sahip kusursuz insanlar meydana getireceklerini ve bu insanların tam bir saadet içinde bir arada yaşayacaklarını iddia ederler. Bu protoklerini ilim sayesinde gerçekleştireceklerini belirtirler.» (5)

(Devamı Gelecek Sayıda)

(1) Komünistlerin Söylediklerine İnanılabilir mi? Dr. Fred. Schwarz. 1966. Ankara.

(2) Lui Shao Chi. İyi Bir Komünist Olmanın Yolları. Shf. 50.

(3) Komünistlerin Söylediklerine İnanılabilir mi?

(4) Komünistlerin Söylediklerine İnanılabilir mi? Dr. Schwarz. Shf. 27

(5) Komünistlerin Söylediklerine İnanılabilir mi? Dr. Fred Schwarz. Shf: 38-42.

millî kültür lûgatçesi

Mİ'RAÇ NEDİR ?

Mi'raç; lûgatte yükseğe çıkmak ve merdiven manalarındadır. İslâm istilâhında ise, Peygamber Efendimizin yüce makamlara çıkarılmasının vasıtasıdır. Sonraları bu vakanın özel ismi olarak kullanılır olmuştur. Mi'raç, Hicretten bir buçuk sene evvel Recep ayının 27. gecesi vukû bulmuştur.

Konunun daha iyi anlaşılması için. Mi'raçla ilgili bazı terimlerin üzerinde durulur :

İsrâ: Yürümek demektir. Geçişli fiil olduğu için «geceleyin yürüttü» manasına gelir.

Mescid-i Haram: Ka'beyi çevreleyen ve Harem-i Serif denilen mesciddir. Yer yüzünde ilk defa inşa edilen mabed budur.

Mescid-i Aksâ: Kudüs'teki Beytül-Makdis'tir. Ka'beden sonra yer yüzünde yapılan ikinci mabeddir. Aksâ denilmesi, Ka'beye bir aylık mesafede bulunmasındandır. Mescid-i Aksâ Peygamberlerin toplandığı, ilahî vahivlerin indiği mübarek bir yer olduğu için Mi'raçta Peygamberimizin yol uğrağı olmuştur.

Beytül-Ma'mur: 7. kat gökteki, melekler tarafından tavaf edilen mâbettir.

Sidretül-Müntehâ: Arşın sağında bir ağaçtır ki, ne melek ne saire ondan ötesi-ne asla geçemezler.

Refref: Mahiyetini aklımızın kavrayamayacağı bir vasıttır.

Ka'be Kavseyn: İki yay miktarı kadar bir mesafedir.

Mİ'RAÇ NE SEKİLDE VUKU BULMUSTUR ?

Mi'raç hakkında Cenab-ı Hak Kur'an-ı Keriminde şöyle buyurmaktadır:

«Kulunu (Muhammed —S.A.S.—) bir gece Mescid-i Haramdan (alıp) Mescid-i Aksâya kadar götürün (Zat-ı ecelle ve alâ her türlü noksan sıfatlardan) münezzehtir. (O Mescid-i Aksâ ki) biz onun etrafına (feyz ve) bereket verdik (ve bu gece volculuğunu) ona (o peygamber) âvetlerimizden bazısını gösterelim diye (yaptırdık). Süphesiz ki O, (her şeyi) hakkıyla işiten, (her şeyi) kemalivle görendir.»? (1).

Mi'raç vakiasını Ebû Hüreyre, Ebû Zerr, Ebû Said-i Hudri, Enes b. Malik, Malik b. Sa'saa bizzat Resûlullah (S.A.S.) den rivayet etmişlerdir. Bu rivayetler Buhârî, Müslim ve Neseî gibi Kütübü Sittenin meşhur kitaplarında mevcuttur. Biz bu değişik rivayetleri birleştirerek nakledeceğiz.

Peygamberimiz (S.A.S.) şöyle buyurmuşlardır :

«Bir gece halam Ümmuhanî'nin evinde (bir rivavete göre Ka'bede) iken Cebrail (A.S.) geldi. «Ey muhterem nebi. Yarlıgayıcı olan Rabbinin huzuruna varmak için kalk, melekler seni bekliyor» dedi. Göğsümü göbeğime kadar yardı. Kalbimi çıkarıp, iman dolu bir altın tasta yıkadı. Tekrar yerine koydu. Bundan sonra katırdan küçük bir merkepten büyük, beyaz renkte ve BURAK isminde bir hayvana bindirildim. Bu hayvan her adımını gözün görebildiği son noktaya atıyordu Bir anda Mescid-i Aksâya geldik. Cebrail Burakı, bütün peygamberlerin hayvanlarını başladıkları bir halkaya bağladı. Mescidde diğer peygamberlerin ruhları temessül etti. Bize selâm verdiler, ben de selâmlarına karşılık verdim. Cebrail bana, «Öne geç ve rehilere iki rekat namaz kıldır» dedi. Ben de imam

Mİ'RAC

olup namazı kıldırıldım. Cebrail bana biri süt biri şarap dolu iki kâse getirdi. Ben sütü içince «Yaradılışına uygun olanı seçtin» dedi.

Ebû Said-i Hudri'nin rivayetine göre Peygamber Efendimiz şöyle devam ettiler :

«Buradan sonra bir Mi'raç (merdiven) getirildi ki, ben ondan güzel bir şev görmedim O Mi'raç ölümlerinizin, ölümleriniz gözlerinizi diktikleri şeydir. Ölümler ruhları bu merdivenden yukarı çıkar. Cebrail beni bu merdivenden HAFZA kapısına kadar çıkardı. Yani dünya semâsına kadar bir anda geldik. Burada Cebrail semânın açılmasını istedi ve orada şöyle bir muhavere geçti. İçerden soruldu:

- Sen kimsin ?
- Ben Cebrailim.
- Yanındaki kim ?
- Mukammed (S.A.S.)
- Yâ! O Rasul olarak gönderildi mi?
- Evet.

Hemen kapıyı açtılar ve beni selamladılar. Bir de ne göreyim. Semâyı muhafaza eden İSMAIL isminde müvekkel büyük bir melek, yanında yetmiş bin melek ve o meleklerden her birinin yanında da yüz bin melek var.

Bunlardan ayrılınca, bünyesi yaratılışından beri hiç değişmemiş bir adamın yanına geldim. Kendisine zürriyetinin ruhları arz edilince; mü'min ruhu ise, «Ne güzel ne hostur Bunun kitabını İLLİYYİN'de kılın» diyor Kâfir ruhu ise, «Ne kötü ruh, ne fena rayiha. Bunun kitabını SİCCİL'de kılın diyor.»

«Yâ Cebrail bu kimdir?» diye sordumda. «Baban Âdemdir» diye cevap verdi. O, bana selâm verdi ve «Hoş geldin ey salih nebi ey salih evlat» diye karşıladı.

Burada bana cehennem gösterildi. Orada çeşitli şekillerde azap gören kavimler gördüm. Dudakları deve dudağı gibi bir kavim gördüm ki, başlarına bir takım memurlar konmuş, dudaklarını kesiyorlar. Bunların kim olduklarını sorunca Cebrail yetim malı yiyenler olduklarını söyledi. Yine orada cife (pislik) yiven zinâkârlar kendilerini yiyen giybetciler, verlerde ve Âl-i Fir'avnin ayakları altında çiğnenen faizciler, baş aşağı ayaklarından asılmış zinâ eden ve çocuklarını öldüren kadınlar gördüm.

Sonra ikinci semâyı çıktık. Orada Yusuf (A.S.) ile buluştuk. Yanında ümmetinden kendisine tâbi olanlar da vardı. Yüzü ondördüncü gecedeki ay gibi idi. Onunla da selâmlaştık.»

Peygamber Efendimiz üçüncü semâda iki teyzezâde Yahvâ ve İsa (A.S.) ile dördüncü semâda İdris (A.S.) ile beşinci semâda Harun (A.S.) ile ve altıncı semâda Hz. Musa ile görüştü. Onların da hepsi, «Hoş geldin ey salih kardeş salih nebi» dediler. Resulü Ekrem anlatmaya devam ediyor:

«Daha sonra yedinci semâyı geçtik.

Orada İbrahim (A.S.) ile buluştum. Sırtını Beytül-Ma'mure dayamış beni selâmladı. «Hoş geldin ey salih nebi. Hoş geldin ey salih evlat» dedi. Burada bana denildi ki, «İşte senin ve ümmetinin mekânı.» Sonra Beytül-Ma'mure girdim, içinde namaz kıldım. Bu beyti her gün yetmiş bin melek tavaf eder ve bir daha kıyamete kadar tavaf için bunlara sıra gelmez.»

Peygamber Efendimiz burayı anlatırken şu et-i kerimeyi okudular:

«Rabbinin askerlerinin (adedini) ancak Rabbin bilir.» (2).

Peygamberimiz yedinci semâda gördüklerini anlatmaya devam ediyor:

«Burayı gezerken bir ağaç gördüm ki, bir yabrağı bu ümmeti bürür. Ağacın kökünden bir menbâ akıyor ve ikiye ayrılıyordu. Cebrail bunu sorduğumda dedi ki, «Su rahmet nehri, şu da Allah (C.C.)'ın sana verdiği Kevser Havzıdır.» Rahmet nehrinde yıkandım. Çeçmiş ve gelecek günahlarım affedildi. Sonra Kevser volunu tutarak cennete girdim Orada göz görmedik kulak isitmedik, beserin haval ve hatırına gelemeyecek olan şeyler gördüm.

Bundan sonra Sidretül-Müntehâ'ya kadar çıktık. Sidreden yükselince Cebrail du rakladı ve, «Ya Muhammed vemin ederim ki ben buradan bir karış ileriye geçersen yanarım Benim buradan ileriye geçmeye takatım yoktur.» dedi.

Resulü Ekrem lâhut âleminin bu en yüksek yerinde REFREF denilen bir vasıta ile Allahın dilediği yere geldi. Bir rivayette Peygamberimiz şöyle buyururlar:

«Sidreden sonra öyle bir yere yükseldim ki, kaza ve kaderi yazan kalemlerin çıkardıkları sesleri duydum. Arşın altına geldiğimde arşın üstüne baktım; ne zaman var, ne mekan en de cihet. Rabbinin şu lâhutî sesini işittim. «Yaklaş ev Muhammed». Ben de Ka'be Kavseyn miktarı vaklaştım. Rabbinin ilhamı ile sunları okudum: «Ettahivvatü lillahi vessalavatü vettavayibatü. En güzel tahiyeye Allaha mahsustur Bedeni ve malî ibadetler de O'na lavık ve mahsustur.» Bunun üzerine Allah (C.C.) su mukabelede bulundu: «Es-selâmü alevke ey-yühân-nebivvü ve rahmetullahi ve berekâtühü. Ey nebi selâm sana olsun Allah'ın rahmeti ve bereketi de sana olsun.» Ben tekrar: «Esselâmü alevnâ ve alâ ibâdillahissalihine Eshedü enlâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resulü hu. Selâm bizim ve Allah'ın salih kullarının üzerlerine olsun. Ben şahadet ederim ki, Allah birdir. Ondan başka ilah yoktur. Yine şahadet ederim ki, Muhammed Allahın kulu ve elçisidir.» dedim.»

Resulullah Efendimiz Rabbinden bir çok vahivler alarak aym vollardan geri döndü Hz. Musa'nın yanına gelince. Hz. Musa «Allah sana neleri emretti?» diye sordu. Peygamberimiz de elli vakit namazla emrolunduğunu söyledi. Hz. Musa «Yâ Resulallah elli vakit namaz çoktur. Bu senin ümmetine ağır gelir, yapamazlar. Rabbine ilticâ et de hafiflesin.» dedi Bunun üzerine Hz. Muhammed tekrar geri dönüp, namazın hafiflemesini diledi. Önce on vakit kaldırıldı. Peygamberimiz Hz. Musanın yanına gelip durumu bildirince, Hz. Musa bunun da çok olacağını söyledi. Bu minval üzere Peygamberimiz bir kaç kere geri dönerek Rabbine ilticâ etti. Böylece namaz beş vakte kadar indirildi.

(1) El-İsrâ Suresi Âyet : 1.

(2) Müdessir - 31.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Çapa'da kırılan komünist tecavüzü

(Başarafa 11. Sahifede)

Mademki milliyetçilerin hakkını arayan, soran yoktu, şu halde milliyetçiler bu duruma bizzat kendileri çare bulmalıydılar. Silâhları kuşanıp da üniversitenin bir kapısından girip, diğerinden çıkmak pek zor birşey değildi. Fakat bu durum milletin lehine olmazdı. Milliyetçiler kardeş kavgasını başlatmak istemiyorlardı.

Çapa'lı milliyetçiler son çare olarak sabretmeyi seçtiler. Bu sabır düşmanları kahretmeye başlamıştı. Masonlar ve komünistler elbirlik olup milliyetçilere yeni plânlar hazırladılar. 6 Nisanda milliyetçileri, konuşmak için davet eden rektörün randevuya gelmemesi ve komünistlerin milliyetçileri kurşun yağmuruna tutmaları hazırlanan tuzağın ilkinin teşkil ediyordu. 8 Nisanda rek türlik binası önünde milliyetçilere makinalı tüfeklerle ateş edildi. Pek çok yaralı verildi.

Bu hadise üzerine üniversite bu ay kapatıldı. Fakat açıldığında silâhlı terör hareketleri yeniden başladı.

Nihayet vakitlerini hep sabretmekle geçiren milliyetçiler ikinci dönem hiç derse gidmeden, okullar tatile girdi.

Çapa'lı milliyetçiler tatilden döndüklerinde, İstanbul'da sıkıyönetim vardı. Komünistler serbestçe hareket etme imkânı bulamıyorlardı. Fakülteleere gidip geliniyordu. Durum düzelmiş sayılırdı.

HÂDİSELER BAŞLIYOR

Fakat sıkıyönetim kalkar kalkmaz komünistler de tecavüzlerine derhal hız verdiler. Defalarca okulda hadise çıkaran, tabanca kullanan tahrikçiler okula gelip-gitmeye başladı. Okul idaresi yine bunlara ses çıkarmıyordu. Demek ki milliyetçiler yine bir komplo ile karşı karşıya kalacaklardı. Okul müdürü bu duruma ciddi tedbirler almak yerine, bahçeyle, çiçekle okulun duvarlarını renkten renge boyamakla meşguldü. Aklı sıra okuldaki hâdiseleri bu yolla önleyebileceğini zannediyordu.

Durum emniyete bildiriliyor, fakat emniyet müdürü, bu maskeli komünistlerden hadise çıkarmayacakları hakkında söz aldığını söylüyor ve herhangi bir tedbir almıyordu.

Bu durum ancak bir hafta kadar devam edebildi. 23 Eylül bir solcunun ölüm günüyü. DEV GENÇ denilen maske teşkilât bu ajanın resimlerini bastırması, sağa-sola astırıyordu. Aynı afişten, Salman Kaya, İbrahim Özdemir denilen soyuzlar Çapa'ya da asmak istediler. Fakat buna her nedense bir türlü cesaret edemediler. Bu nun üzerine amaçları zaten hadise çıkarmak olan bu satılıklar, okul önündeki milliyetçilere ateş ettiler. Bombalar ve dinamitler atıldılar. Böylece Çapa komünist tecavüzlerine bir defa daha sahne oluyordu.

Halbuki daha birkaç gün önce bu satılmışlar emniyet müdürüne söz vermiştiler. Komünist

lerin iki yüzölçü olduklarını, yalancı, sahtekâr olduklarını bilmeyen veya bilmemezlikten gelen müdür de bunlara kanarak okulda hiçbir tedbir almamıştı. Okul müdürü de herhangi bir hadisenin çıkamayacağını söylüyordu. Şu halde bu uşaklar okulda niçin hadise çıkarmışlardır? Bu soruyu cevaplandırabilmek için şu hususların gayet iyice bilinmesi icabeder.

1. Komünizm ideolojik bir taarruzdur. Komünizmin karşısına çiçek dikmekle, bahçe yetiştirmekle, hadise çıkınca polis çağırarak çıkılmaz. Komünizmin karşısına ancak ve ancak komünizmden daha sağlam bir ideoloji ile çıkılabilir.

2. Komünizm, tecavüzlerinde hiçbir hudut tanımaz. Talebenin imtihanı yanacakmış, okulun huzuru kaçacakmış diye tecavüzlerine bir sınır koymaz.

Sorumuzun cevabını şimdi verecek olursak, okulun kapanması icabediyordu. Bunun için de yine hadise çıkarmak lâzımdı. Ve çıkarıldı.

Bu son komplo hadisesi bize, millet düşmanlarının, milleti yok etmekte nasıl kararlı olduklarını göstermektedir. Fakat milletin evlatları uyanıyor ve teşkilatlanıyor. Bu uyanış, bu millî mücadele, sadece Çapa'da değil, bütün Türkiye'de başlamıştır. Bu mücadele, komplolarla, tabanca, dinamitlerle durdurulamayacaktır. Milletin mücadelesi er veya geç mutlaka hedefine varacaktır.

EGİTİM ŞURASI

(Başarafa 5. Sahifede)

İlk sınıflarına öğrenci alınmayacaktır. İlk Öğretmen Okullarının ilk devresi bu okullar içinde yatılı ortaokullar şeklinde devam edecektir. Kalkınma Plânı, İkinci Beş Yıl: 1968 - 1972. Sahife: 165.

DELEGELER DİKKATLİ OLALIM..

Acaba plâna böyle geçmiş bir hükmün, bir devresi geçirmeden değiştirilmesine kalkılması, kesin bir mason talimatına mı dayanmaktadır? Ama ne kadar sun'î, ne kadar boşuna bir gayret! Milletin kendine, değerlerine dönüş hareketi artık büyük hız kazanmıştır. Durmaz. Eğer bu tasarı kabul ettirilirse, millet, kendi düşmanlarını daha kısa yoldan öğrenecek ve ona göre davranacaktır.

Her şeye rağmen bu şûra toplantısı tarihi bir karar olacaktır. Sayın delegelerin de boylarını aşacak mes'uliyeti var. Her delegenin uyanık olmasını ve milletin düşmanlarının arzusuna yaracak hükümlerden kaçınmasını arzu ederiz. Ümid ederiz ki şûranın vereceği kararlar milleti sevindirir. Düşmanlarını değil.

ÜRDÜN'DEKİ

İÇ SAVAŞ

(Başarafa 7. Sahifede)

rı, bundan 10 sene önce bir hristiyan olan Mişel Eflâkı piyasaya sürmüşlerdi. Şimdi aynı kaynaklar Yaser Arafat adlı yahudi piçini Orta-Doğuyu karıştırmak için salıvermiş bulunuyorlar. Filistin'de kurulan bütün gerilla teşkilâtları müslüman ve milliyetçi arapların elinde değildir. Maskesini ilk defa düşürdüğümüz, ve pek çok zavalının da ağzının şaşkınlıktan açılıp kaldığı 7 ay önceki ifşaatımızda bildirdiğimiz gibi, Arafat yahudidir. El-Fetih'in politikası gayri islâmî ve gayri millî hedefe yönelmiştir. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi; komünisttir. Bir hristiyan olan George Habbaş tarafından yönetilir. Filistin kurtuluşu için Demokratik Halk Cephesi; komünisttir.

Gerillalar hakkında daha çok bilgi vermek mümkün, fakat lüzumsuzdur. Ancak açıklamalar, gerillaların ne millî, ne de islâmî teşkilâtlar olmadığını gösteriyor.

FİLİSTİN'İN KURTULMASI İÇİN GEREKEN ASGARİ ŞART

Filistin'in kurtuluş mücadelesi, en sonunda batağa saplanarak, araplararası kavgaya haline dönüşmüş bulunuyor. Bu İsrail için sonsuz bir başarıdır. Arafat'ın sionist politikasının eninde sonunda bir aleti olacağını 6 ay önce haber verdiğimiz zaman bazı, çok bilmişler dudak bükmüşlerdi. Ancak politika ile edebiyat sanatının aynı manaya gelmediğini hatırlatmak isteriz.

Arap dünyasının İsrail'in gasbettiği Filistin topraklarını kurtarmak mücadelesinde başarı gösterebilmesi için şu şartlara uyması tam bir zaruret halini almıştır.

a. Bütün Arap memleketlerinde gerçek demokrasinin kurulması. Diktatör taslaklarının tasfiyesi.

b. Düşmanın tanınması.

c. İslâmın, islam milletleri arasında kardeşlik bağlarını kuvvetlendiren esaslarına dönmek ve islâmî eksiksiz tatbik etmek.

(1) İşte İsrail 1969. İsrail Elçiliği Basın Bürosu. Ankara 1969.

(2) British Truth. Dinmis Hanou. 1906. Londra.

(3) Filistin Davasına Derin Bir Bakış. Millî İrşat. Bak. Haberler Bürosu - Kahire. 1969.

● KOMÜNİSTLERİN MASKELERİ İNDİRİLİYOR

Geçtiğimiz hafta salı günü mecmuamızın satışı için Erzurum'un İspir kazasına giden Mücadele Birliği'ne mensup gençler, birkaç komünistin saldırı ve iftiralara maruz kalmışlardır. Saldırı aynı cevapla bertaraf edilince, komünistler «Nadir Nadi'ye masondur dediler. Halbuki o Atatürk'ün arkadaşı idi. Şu halde Atatürk'e de hakaret ettiler» tarzında mantıksız cümleleri muhtevi bir dilekçeyi savcılığa vermişlerdir. Ne gariptir ki savcı, mesnetsiz iddialara rağbet ederek, mücalecilleri bir gece nezarete tutulmuş ve mecmuaların müsadereğine karar vermiştir. Beyler!.. Nadi'nin Yahudi Casusu Emanuel Karasu ile dostluğuna ve aynı locadaki kayıtlarına ne buyrulur? Sonra... Karasının Ms. Elizabeth olması neyin ifadesidir? Hem bu kadın Robert Kolej'de öğretmenlik yapıyor. Ya buna ne dersiniz? Hani anti-Amerikancıydınız? Sol'un propagandasını tath bir dille gevelemeye çalışan dönme Yahudi Abdi İpekeç'i'nin Robert Kolej'in mütevellî heyetinde olduğunu biliyor muydunuz? Şayet bunları bilmiyorsanız birer gafilsiniz. Yok eğer bildiğiniz halde susuyor veya ifşaa edilmesini hazmedemiyorsanız, o zamanda hainsiniz. Unutulmaması ki hem gafilliğin hem de hainliğin cezası, zulme isyan eden asırlık esaret zincirlerini parçalayan şerefli milletin ayakları altında ezilmekten ibarettir.

● ORTAK PAZAR TEL'İN EDİLDİ

Halen işletilememiş hudutsuz yeraltı kaynaklarımızın beynelmîl Yahudiliğe ve hristiyanlığa Ortak Pazar'la peşkeş çekilmesine ait infialler devam etmektedir. Konya'da yapılan «Millî Karar» mitingli esnasında Ortak Pazar tel'in edilirken, Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'a mitinge katılanların kanlı imzalarını muhtevi bir muhtıra gönderilmiştir. Tertip komitesi adına Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen, Afyon Milliyetçi Öğretmenler Birliği Başkanı Mehmet Özutku, Milliyetçiler Derneği Konya Şubesi Başkanı Tahir Çalışkan, İlkokul Öğretmenleri adına İsmail Kılıçaslan ve Konyalı Esnaf-lar adına Hasan Hüseyin Uçkun'un imzalarını taşıyan muhtıra şöyledir:

«Vatanın selâmetini, devletin varlığını, milletin bekasını tehdit eden ve millî hakimiyetimize son verecek olan Dünya Papalık teşkilâtının bir komplosu olan «Ortak Pazar» plânına teslim oluşu bütün millet olarak protesto eder, milletin, vatanın ve devletin bekası için kanımızın son damlasına kadar çalışacağımızı bildirir, bu konuda hassasiyet göstereceğimizi ümit ederiz.»

TEBRİK

Aziz Mü'minler!

Mübarek Mi'rac Kandilini candan tebrik eder, Doğu Türkistan'dan Tuna Boylarına kadar, iç ve dış bütün din ve millet düşmanlarına karşı savaşan millet evlâdlarının gazasının mübarek, esaretin ve tutsaklığının kısa ömürlü olmasını Yüce Allah'tan niyaz ederiz.

MİLLÎ MÜCADELEMİZİN STRATEJİSİ

— 6 —

MİLLÎ MÜCADELE STRATEJİSİNDE KUVVETLERİN TAHLİLİ VE MUHASEBESİ

Bu plan mücerred olan strateji prensipleri ve ilmi kadar, bizzat içinde bulunduğu mücadeleyi ve mücadeleyi doğuran sebepleri - yani müşahhas problemi de tam manasıyla bilmelidir.

Eğer böyle değilse, sadece hayale dayanıyor demektir, ki bozgunun sebebidir. Strateji hangi hallerde değişir?

Strateji mücerred - objektif, karakteristik - hususi mücadele bilgisinin, müşahhas mücadeleye tatbiki demektir. Bu durumda stratejinin, mücadele ve ona tesir eden sebeplerin değişmesi nisbetinde değişmesi tabii olur. Bu değişme bir vakadır. Zira, müşahhas durum, yani kuvvetlerin karşılıklı durumları hakkında tam veya doğru malumat alınmamış olabilir, yahut kuvvetlerin durumunda değişiklik hasıl olmuş olabilir. Bu şartlar altında planda gerekli değişimleri yapmak zaruridir. Ayrıca planlamada bir yanlış olması da mümkündür. Bütün bunlar gösterir ki stratejik plan durumun gerektirdiği değişikliklerle gelişmelidir.

III. STRATEJİYİ TAYİNEDEN AMİLLER VE STRATEJİK PLÂNIN TEMELLERİ

Strateji kuvvetlerin geçici ve devamlı zaafına, bunlara tesir eden askerî, siyasi ve iktisadi şartlara ve çarpışan kuvvetler arasındaki tezada istinad eder.

Bu maksatla strateji kuvvetleri aşağıda gösterilen noktalardan tahlil etmelidir.

A) Düşman Kuvvetlerin Tahlili :

1. Düşman kuvveti :

a. Asıl kuvveti

b. Müttefikleri

c. Siyasi, askerî, iktisadî imkan ve vasıtaları

d. İttifaklarının şekli, zaafı ve kuvvetli tarafları

2. Düşman kuvvetin mücadele doktrini ve hedefi

3. Düşman kuvvetin karakteri, zaaf ve kuvvetleri, hangi değişen veya daimi amillerden ileri geldiği

4. Mevcut kuvvetin üstün taraflarının hangi şartlarda zaafa ve mağlubiyete dönüşeceği,

B) Kendi Kuvvetlerimizin Tahlili :

1. Kuvvetimiz :

a. Asıl

b. Müttefik

c. İmkan ve kabiliyetlerimiz

2. Kuvvetlerimizin zayıf ve güçlü tarafları ve karakteri. Güçlü yönümüzün devamına ve zaaflarımızın azalmasına tesir edecek amiller.

3. Mücadelemizin karakterine tesir edecek jeopolitik durum ve milletin mücadeleye sevk edilebileceği imkanları.

C) Mücadele stratejisine tesir edebilecek beynelmilel vaziyetler nelerdir?

I. BÖLÜM BEYNELMİLEL MİLLET DÜŞMANI GÜÇLERİN TAHLİLİ

A — SİYONİZM

Asırlardanberi milletleri dejenere etme, dinleri yıkmaya ve devletleri yok ederek meş'um hedefine doğru yaklaşmaktadır. Bu hedef; cihan diktatörlüğüdür.

Siyonizmin saldırılarına dayanabilecek siyasi ve manevi üniversal otoriteler yıkılmış veya yok edilmek üzeredir.

Bu yok oluş tamamlandıktan sonra islam aleminin beraberce hareket etme imkanı büyük ölçüde yıkılmış ve siyonizm büyük hasmını mağlub etmiştir. Papalık ise ele geçirilmek üzeredir.

Siyonizm, önce milletlerin ideolojik yapısının yani din, ahlak ve yüksek ideallerini alçaltır, zayıflatır. Meydana gelen anarşi ve maddecilik hastalığında, para putunu yükseltir. Ve milletleri dinsiz, ahlaksız ve idealsız hale getirince, yüksek maliyesinin kudreti ile devletlerin gizli idarecisi haline gelir.

Su halde siyonizmin kuvveti nereden ileri gelir ?

I. Muharref Tevrat'ın telkinlerine sınırlı bağlı hahamlar ve bu zümreye bağlı yahudi milleti

II. Bütün dünyaya dalbudak salan cihan şümül Teşkilatı bu teşkilata bağlı olarak çalışan Beynelmillel Masonluk ve Beynelmillel Komünizm Teşkilatı.

III. Bu teşkilatların da yardımıyla topladığı hududsuz servet.

IV. Gizli ve açık teşkilatların aracılığı ile kurulan judeo-grek kültür ve eğitim sistemi

SİYON İKTİDARININ TAHLİLİ

Bu izahata göre. Siyonizmin iktidarı :

1. Mali

2. Kültürel ve

3. Siyasi bir iktidardır.

Bu iktidar zayıflatılmadıkça, milletlerin kurtuluşu mümkün değildir. Siyonizm MALİ ve KÜLTÜREL nüfuzu ve teşkilatı ile dünya siyasetine büyük ölçüde tesir etmektedir. Ve bu siyasi nüfuzu, asıl hedefine giderken, daha fazla mali imkan temini için kullanmaktadır.

Siyonizm gizli çalışan bir kudrettir. Din ve vicdan hürriyetini en geniş ölçüde istismar etmektedir.

Devletlerin silahlı kudretlerini kendi gayesine kullanmaktadır. Açık bir silahlı kuvveti yoktur. Bu, yahudiliğin açık mali, yarı açık kültürel ve siyasi hakimiyetine nazaran daha zavıf bir iktidardır. Zira, milletler uyanabilirlerse Devlet ve silahlı kuvvetlerinin istismarına son verebilirler. Bu ise yahudiye mali iktidarı ile yalnız başına bırakabilir.

Yahudi iktidarının KARAKTERİ gizliliğindedir. Ve kuvveti buradan ileri gelmektedir. Aynı zamanda zaafıdır. Zira milletler uyanınca, imkanlarını yahudinin eline vermeyecekler ve yahudi aciz hale gel-

miş olacaktır.

Yahudi iktidarını daha geniş tahlil edelim.

I. Yahudiliğin ideolojisinden doğan kuvveti. Muharref Tevrat'a bağlılığından doğan kudret... Asırlardanberi kendi uydurdukları Tevrat, Kabbala, Talmut telkinlerine mutaassıb olarak bağlı dini teşkilattır.

Bu teşkilat yahudi cemaatlerinin bulunduğu her yerde hakim bulunmaktadır. Yahudi iktidarının merkezi, bu haham teşkilatıdır. Cemaatin bütün mensubları aynı şuurda değildir. Siyonizmin hedeflerine açık ca muhalefet edenler olduğu gibi, memnuniyetsiz olanlar da bulunmaktadır. Gerçekte yahudi dini teşkilatında bir haham istibdadı vardır. Bu yahudiliğin beraberce hareket etme imkanını teşkil etmekle beraber, büyük zaafını da teşkil eder.

Yahudiliğin ayrılmaya ve parçalanmaya müsaid bünyesini, ayakta tutmak için antisemit canavarlığı ve hunharlığı masalını bir ölçü olarak kullanmaktadırlar. Bu hususta klasik ve ırkçıya dayanan antisemitizmin mahzurlarını hatırlayarak, Yahudiye de hürriyet temin edecek bir mesru müdafaa hareketi yahudiliğin parçalanmaya mahkum bünyesini yıkabilir.

II. SİYONİZMİN CİHANSÜMUL TATBİK KATINA DAYANAN İKTİDARI :

Bu teşkilatlar, beynelmillel masonluk, Bene-Berit gibi kapalı, kültürel, siyasi ve mali teşkilatlardır. Bu teşkilatlar yahudiliğin milletler hayatına hakim olan şubeleridir.

Hususiyetlerini tekrar belirtelim; Bu teşkilatlar gizli, kapalı, kültürel, siyasi ve mali TEŞKİLATLARDIR. Ve beynelmillel

siyonizmin maşasıdır.

Bene-Berit teşkilatı, yahudiliği daha açık ve siyasi bir teşkilattır. Masonluk kapalı ve yahudiliği daha kapalı bir teşkilattır. Masonluk, azalarına temin ettiği sivası, mali imkanlarla ki bu imkanlar o memleketin gasbedilen imkanlarının bir kısmının bölüşülmesi esasına dayanır. Güçlenen bir yahudilik maşasıdır. Temin ettiği imkanlar karşısında yalnız bir şev ister: Sadakat.

Masonlar, imkanlarını ve yükselishlerini, tek kelime ile her şeylerini masonluğa borcludurlar. Kariyerleri, paraları, bu teşkilat sayısında temin edilmistir.

Masonlukta, şantaj davanan bir disiplin vardır. Suursuz bir mason düşmanlığı da bu şantajın kuvvetini artırmaktadır.

Masonluğun bünyesini daha yakından tetkik edersek, üstadlar, yüksek dereceliler (sırlara vakıf olanlar) ve daha alt dereceli olanlar (sırlara vakıf olmayanlar) olarak tasnif edilebilen zümrelerle karşılaşırız.

(Devamı Gelecek Sayıda)



YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

Komünist Hamisi mi? Akademi Reisi mi,

Geçtiğimiz hafta içerisinde ancak «Skandal» kelimesi ile ifade edilebilecek bir hâdis vukû buldu. Polisin Yıldız Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisine yaptığı bir baskında 9 talebe üzerinde 6 tabanca iki sustalı bıçak ve 68 mermi bulundu. Hâdisenin daha cazip tarafı ise, Akademi Reisi Süreyya Yarasa'nın birkaç komünisti kendi otosuyla kaçırmak istemesi ve polisle kovalamaca oynamasıdır. Yıldız'dan Balmumcu'ya kadar takip edilen açık göz reis, ne yazık ki Balmumcu'da yakayı ele vermiştir. Bunlar acemilik devresinde olağan şeylerdir. Çocuk ta düşe düşe yürümeyi öğrenirmiş!

Yıldız DMMA uzun müddetten beri çeşitli hâdiselere sahne olmuş bir okuldur. Gayr-ı millî basının ve komünistlerin iftiralarıyla buradaki hâdiseler milliyetçi talebelere bağlanmak istenmiştir. Fakat mızrak çuvala sığmadı. Maskeler düştü.

25 Eylül 1970 tarihinde okul talebelerinin yaptığı bir ihbar üzerine polis baskın yapmıştır. Polis okulda arama yapmaya başlayınca komünistlerin de etekleri tutuşmuştur. Fakat sığınacak ağa babaları vardır. Akademi reisi hemen otosunun kapısını açmış ve tabancalı solcuları cephaneleriyle birlikte kaçırmaya başlamıştır. Lâkin pusuda bekleyen polis arabaları da arkadan takibe koyulmuştur. Ancak Balmumcu'ya kadar kaçabilen komünistler ve müşfik (!) hâimleri Yarasa, durmak mecburiyetinde kalmıştır. Polis derhal otoda arama

yapmış ve aramada beş komünist, üç Belçika yapısı hiç kullanılmamış tabanca, kamalar ve torbalar dolusu mermi bulunmuştur. Yakalanan militanlar, Hüsnü Akkaya (IDM MA Talebe Birliği Başkanı) Tahir Kaymak (IDMMA Talebe Birliği Başkan Yardımcısı) Ali Rıza Göre (Dev-Genç üyesi) İsmail Erol Dolunay (Dev-Genç üyesi) ve Mahmut Şevket (Dev-Genç üyesi) tir.

Artık anlaşılmalıdır ki bir kaç seneden beri üniversitelerimizde meydana gelen silâhlı hâdiseler, komünistlerin ve onlara fırsat hazırlayan, yataklık yapan «Prof.» kılık-lı sözde ilim (!) adamlarının eseridir. Mason komünist basını kasten lanse etmek istediği Sağ-Sol çatışması değil bizzat komünistlerin tecavüzü mevzuu bahistir. Akademi Reisi Yarasada, Sıkıyönetimin üniversitede yaptığı aramadan ve komünistlerin astığı afişleri toplatmasından gocunan Hukuk Fakültesi Dekan Vekili Nevzat Gürel'inin kopyesinden başka bir şey değildir.

Su iyice belli olmuştur ki silâhlı komünist militanlar bizzat üniversite yöneticileri tarafından korunmaktadır. Polisin yaptığı baskınları «Üniversite Özerkliği»ne aykırı bulan ilim adamı benzerlerinden, komünistleri arabasında kaçırın Yarasa'ya kadar bu böyledir. Ve komünistlerle beraber onları koruyan mevki ve makam sahibi adamlar da üniversiteden temizlenmeden silâhlı komünist tecavüzleri durmayacaktır.

Mes'ullerden netice alıcı icraat bekliyoruz.

Mes'uller Devlet Sırrından Ne Anlıyor

Zaman zaman bazı gazete ve dergilerde çıkan ve milletin güvenliğini yakından ilgilendiren haberler, acaba devlet sırrından ilgililerin ne anladığı şeklinde bir sual sormamızı zaruri kılıyor.

Meselâ 23 Eylül tarihli gazetelerde Türkiye'nin ordu gücü hakkında İngiliz Stratejik Araştırmalar Enstitüsü tarafından açıklanan oldukça teferruatlı bir haber yer almıştır. Bu haberde Türkiye'nin Kara, Deniz ve Hava gücü, personel sayısı, eldeki silâh ve vasıtaların evsafi ve ne kadar mevcut olduğu, kaç tümenimizin, kaç tugayımızın bulunduğu ve bu birliklerin donatım tarzları v.s. gibi ancak Genel Kurmayca bilinmesi icabeden bilgiler, adeta bir fabrikanın reklâmı yapılcasına teshir edilmektedir.

Diğer taraftan birlik komutanlarına gönderilen ve üzerinde «Kişiyi Özel - Gizli» kavdını taşıyan bir tamim solcu bir mecmuanın manşetini teşkil etmektedir.

Verilen bu haberde de yine milletin güvenliği ile ilgili bir tedbir söz konusu. Ordu içine sızması muhtemel komünizme karşı, milleti iç ve dış düşmanlardan korumak gibi ağır ve tarihi mes'uliyetler taşıyan bir güvenlik kadrosunun alabileceği asgarî tedbirler. «Sakıncalı subayların tespiti ve bunlar hakkında teferruatlı bir sicilin tutularak bir üste bildirilmesi» Kemalist maskeli komünistleri çileden çıkaran haberin özü bundan ibaret.

Devleti gelişigüzel bir teşkilâtta ayıran kendine mahsus sırlarının olmasıdır. Eğer her gelen bir sırları ifsa eder ve ifsa etme imkânları verilirse o zaman milletin devlete güveni kalmaz.

İktidar koltuğunda oturan beyler! Milletin güvenini sarsmayınız..

Mücadele Birliği Aydın'da yürüyüş yapı

19 Eylülde Konya'da yapılan muhteşem Millî Karar Yürüyüş ve mitinginden, milletin kararını kanıyla imzalayıp mes'ullere iletmesinden sonra 26 Eylülde Mücadele Birliği Afyonkarahisar Sancağı da bir yürüyüş ve konferans tertiplemiştir. Dış İşleri Bakanlığının aldığı Ortak Pazara girme kararını ve Millî Eğitim Bakanlığının aldığı İmam Hatip Okullarının orta kısımlarını kaldırma kararını protesto etmek ve milletin kararını mes'ullere iletmek için tertiplenen yürüyüş ve konferans Afyonlu millet evlâdlarının coşkun heyecanlarına sahne olmuştur. Yediden yetmiş bütün Afyonlular, iman yuvalarının kapanmaması ve Millî Servetin millet düşmanlarına peşkeş çekilmemesi için yürümüşler. Bu yürüyüşün mânâsı büyüktür. Mes'ullerin anlayışlı olacağını zannediyoruz. Zira milletin sabrı da sınırlıdır.

KOMÜNİSTLER BİRBİRLERİNİ İHANETLE SUÇLUYORLAR..

Komünist blokun belli başlı iki rüknü Kızıl Çin ve Rusya, birbirlerini ihanetle suçluyorlar. Yoldaşların birbirine bu kadar düşmelerinin sebebi, Rusya'nın Batı Almanya ile bir saldırmazlık paktı imzalamış olması. Pekin, Moskova'yı «Amerika ile aynı düzeyde sosyal emperyalizm ve gizli anlaşma yapmakla» itham etmektedir. Hatırlanacağı gibi, Asya'da oynanan oyunun bir perdesi'de geçenlerde Türkiye'de oynanmış. Belli grubu, Aren ve Aybar hiziplerine kaba kuvvetle saldırdı, Aybar ve Aren'in dayısı Bizim Radyo, Belli'ye küfürler yağdırmakta idi. Ne yapsınlar? Türkiye komünistleri olarak büyük babalarını taklit etmek hakları değil mi?

BİR SOLCUNUN ESERİ UNESCO TARAFINDAN BASILİYOR

Romancı olan Kemal Bilbaşarın «Cemo» isimli romanı Unesco tarafından basılmaktadır. Bilindiği gibi Unescoya hükûmet devletleri âzâdır ve demirperde ittifakına karşı kurulmuş bir teşkilâttır. Unesco bütün yan organlarıyla beynelmîl yahudiliğin kontrolü altındadır. Nitekim komünizmi propaganda eden eserin Unesco tarafından finanse edilmesi, dünya yahudiliğinin enteresan oyunlarından sadece bir tanesidir.

YURT DIŞINDAKİ KOMÜNİSTLER TÜRK TEBEALİĞINDAN ÇIKARILMALIDIR.

Bundan bir buçuk asır önce altı yüz yıl tarih sahnesinde kalmış Osmanlı'yı Pariste Jön Türk namıyla maruf talebe kitlesi dargelemiş ve yıkmıştı. El'an Paris, bu hüviyetini kaybetmemiştir. Talebe kisvesi altında devlet parasıyla Avrupaya tahsil yapmaya gönderilen bir gurup vardır ki; bunların tahsilleri Türkiye'nin yıkılışını hazırlamaktır. Bu dal üzerine ihtisas yaparlar. Meselâ Avrupa Türk Talebe Federasyonu Başkanı Hakkı Keskin, bu guruhun başını çekenlerdendir. Paris'te Rus ve Çin konsolosluğunun kapılarını aşındıran bu halin, geçte olsa Türk tebalığından çıkarılmış bulunuyor. Öyle ya.. Madem kafanız Maoya bağlı, mideniz kolhozlardan mazlum insanların hayvanca çalıştırılmaları neticesinde elde edilen hasılatla doyuyor. Şu halde T.C. vatandaşı olmak neyinize gerek? Varın Mao'nun otlagında nasibinizi arayın.

Hükümet yetkilileri geçte olsa isabetli bir karar almış bulunuyor. Tamenni edilir ki yurt dışında milletin parasıyla millete ihanet edenlerin hepsi T.C. vatandaşlığından çıkarılsın.

İRAN ŞAHININ TAVSİYESİ (!)

Eylül başında Türkiye'ye gelen İran Dışişleri Bakanı Ardeşir Zahidî, ziyaretine turistik bir gez intibahını vermek için azamî gayret sarfetmişti. Neden sonra ziyaretin sebebi ortaya çıktı. Birleşmiş Milletlerde Kızıl Çin'i desteklememiz isteniyordu.

Sinkiang, Doğu Türkistan olmadıkça Kızıl Çin'i tanımak ihanettir. Ve Doğu Türkistan hak ve hürriyetlerine kavuşuncaya kadar Kızıl Çin emperyalizmi lânetlenecektir. Başka türlü düşünülemez. Şah ve bakanı güzelim tekliflerini kendilerine saklasınlar. Tavsiye ukalalığından da vazgeçsinler.

VEDAT ALTUNA TEBRİK EDİLİYOR

Yüksek Hakimler Kurulu İzmir I. Sorgu Hakimi A. Vedat Altuna'ya ceza verirken, Anadolu'dan Altuna'ya tebrik telgrafları gelmektedir. Bilindiği gibi Altuna, bundan bir kaç sene evvel Yahudi Gomei kardeşlerin zeytinyağına parafın katmalarına ait dosyaya bakmış ve cezalandırılmalarını istemişti. Ne var ki, Gomeller beraat edilmişler ve İzmir hükûmet binasının yanması neticesinde davaya ait dosyalar ortadan kaldırılmıştı. Altuna bunun da bir tertip olduğunu ifade etmiş, bunun üzerine Hakimler Kurulu Altuna'nın tecziye edilmesine karar vermişti. Altuna'ya Beyşehir'den İsmail Başıl, Ömer Kader, Tahir Tontu ve Rafet Bülbül imzalarıyla çekilen telgrafın metni şöyledir:

«Yahudilerin milletimize hazırladığı tüyler ürpertici bir komployu açıklamanız, bize vurguncu Yahudi patronlarının Türk adliyesinde satın alamıyacağı hakimlerin bulunduğunu ispat etti. Haklı dâvânızda Allah'tan başarılar temenni edriz.»

KOMÜNİZMİN İĞRENC İSTİSMARCILIĞI

Komünistler bir memleketin haklı dâvalarını istismarda maharet sahibidirler. Ancak Sudan Komünist Partisi'nin bir «din istismarcılığı» var ki, herhalde dünyada eşine kolay kolay rastlanamayacak bir sahtekârlık... Sudan Komünist Partisi, halkın komünizme râğbet etmediğini görünce, toplantılarında Kur'an-ı Kerim okuma kararı almış. El insaf...

MİLLÎ KARAR MİTINGİNİN ARDINDAN

Geçtiğimiz hafta Konya'da Mücadele Birliği tarafından tertiplenen millî meselelerin dile getirildiği Millî Karar Mitingi münasebetiyle Mücadele Birliği'ne çeşitli teşekküllerden tebrik telgrafları gelmektedir. İşte bu telgraflardan birisi. Mücadele Birliği Genel Başkanlığına hitaben Konya ÇİMSE-İŞ ve BESİN-İŞ Sendikaları başkanları tarafından çekilmiştir.

MÜCADELE DERNEĞİ BAŞKANLIĞINA

KONYA

19.9.1970 tarihinde yapmış olduğunuz «MİLLÎ KARAR YÜRÜYÜŞ VE MİTINGİ»nde konuşmalarınız ve millî duygularımızı umumî efkâra duyurmanız bizi bir Müslüman Türk olarak coşturdu, vazife aşkınıza ve millî perverliğinize hayran bırakmıştır.

Kararlı yolunuzda daima sizlerle beraber olduğumuzu bildirir, Yüce Allah'dan siz kardeşlerimize yardımcı olmasını temenni eder başarılar dileriz. Saygılarımızla...